

ભૂગોળ' વિદ્યા.
(માધ્યમિક શાળાઓ માટે)
ભાગ ૩ નો.
(અંગ્રેજી ત્રીજા ધોરણ માટે)

૨મી પ્રસિદ્ધ કર્તા,
આત્મારામ ભાતીરામ દીવાનજી, બી. એ.,
 પ્રિન્સિપલ ઓરીજન્ટલ હાઈ સ્કૂલ, મુંબઈ-૬, ૧૯૨૮-૨૯.

કિંમત ૮-૪-૬.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૮૫૨ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ભગ્વેદ વિદ્યા

વિષય મૃદુલ : ૮૪૩ : ૨ : ૬

MIDDLE SCHOOL GEOGRAPHY.

Part III.

(For Standard III.)

By

A. M. Divanji, B. A.

(Bombay Educational Service)

ભૂગોળ વિદ્યા.

(માધ્યમિક શાળાઓ માટે)

ભાગ ૩ એ.

(અંગ્રેજી ત્રીજા ધોરણ માટે)

૨મી પ્રસિદ્ધ કર્તા,

આત્મભારામ ભાતીરામ દીવાનજી, બી. એ.,

પરસનલ ઍસીસ્ટન્ટ ટુ ધી એજ્યુકેશનલ ઇન્સ્પેક્ટર-જનરલ ભાગ-અમદાવાદ.

(સર્વ હક કર્તાને સ્વાધીન છે.)

પહેલી આવૃત્તિ.

નકલ ૨,૦૦૦.

સોલ એજન્ટ,

મેસર્સ કરસનદાસ નારણદાસ ઍન્ડ સન્સ,

નાણાવટ, સુરત.

ખ. સ. ૧૯૨૩.

કિંમત ૦-૪-૬.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૯૮૫

મધ્યક: ૮૪૧:૨:૧

અમદાવાદ-સલાપેસ રોડ
શ્રી "હાયમંડ જ્યુબિલિ" પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
પરીખ દેવીદાસ હમનલાલે બાપ્તું.

પ્રસ્તાવના.

પાંચ વર્ષ થયા માધ્યમિક નિશાળો માટે સરકારે ભૂગોળનાં ધોરણ પસાર કરેલાં છે પણ તે ધોરણને અતુલ્ય એક પણ ચોપડી પ્રસિદ્ધ થયેલી નથી. આથી શિક્ષકો અને શિષ્યોને ઘણી અગવડ પડતી તે દુર કરવાને આ અંશકર્તાએ પ્રયાસ કરી અંગ્રેજી પાંચ ધોરણો માટે ભૂગોળ તૈયાર કરી છે અને તે હાલ એકેક ભાગમાં છપાવી પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે. વળી યુરોપના મહાન વિગ્રહને લીધે યુરોપ ખંડની ભૂગોળ તથા આફ્રિકાની ભૂગોળ બદલાઈ ગયેલી છે. અંશકર્તાએ જે પાંચે ભાગ તૈયાર કરેલા છે તેમાં ઇ. સ. ૧૯૨૨ સુધી જે રાજ-દારી ફેરફારો થયેલા છે તે સઘળા દાખલ કરેલા છે. આયર્લેન્ડના બે ભાગો થયેલા છે. દક્ષિણનો ભાગ ક્રી સ્ટેટ ઓફ આયર્લેન્ડ અને ઉત્તરનો ભાગ નોર્થ આયર્લેન્ડ નામે જાળખાય છે.

શિષ્યોની સુગમતા માટે પ્રાકૃતિક ભૂગોળમાં અમુક ચિત્રો આપેલા છે.

શિક્ષકોએ ભૂગોળનો વિષય શિક્ષણ આપતી વખતે રસિક કરવા પ્રયાસ કરવો અને તે માટે તેમણે બીજા પુસ્તકોમાંથી વિશેષ જ્ઞાન મેળવી તૈયાર થઈ ક્લાસમાં જવું. આ પુસ્તકોમાં પ્રાકૃતિક ભૂગોળ દરેક ધોરણને અનુસરતી છે. શિક્ષકે દેશની સ્થિતિનો આધાર કુદરતી કારણો પર છે તે બાબત છોકરાઓનું ખાસ ધ્યાન ખેંચી શીખવવું અને વિષય શીખવતી વખતે કેટલુંક જ્ઞાન ખાસ નકશામાંથી આપવું.

આ પુસ્તકોમાં જે આંકડાઓ આપેલા છે તે ખાસ દેશનો અથવા નદીનો અથવા શહેરનો અથવા વેપારનો ખ્યાલ આપવા આપેલો છે. શિક્ષકોએ જોવું કે આ આંકડા બોળ રૂપ નથી.

અમદાવાદ.
તા. ૧૨-૬-૨૩.

}

આ. મે. દીવાનજી.

Curriculum for Std. III.

The world:—The principal lines of communication.

Portions of the world in outline :—South America
Africa, Australia, Tasmania & New Zealand;
Boundaries, coastline, plains and plateaus,
mountain and river systems, countries, their
capitals and seaports.

India or British possessions in detail :—Revision
with railway and irrigation systems, places
of commercial importance and those met with
in the History of India read; Peoples, lan-
guage and religions.

General :—Evaporation and condensation; rain,
frost, dew, prevalent winds and monsoons
as causes affecting distribution of rain fall;
denudation, erosion and formation of soils ;
Elementary notions of the succession of
seasons.

Observation work :—Observation once a month
of the shadow of a vertical rod at noon.
*Observation and keeping a record of the
thermometer readings at noon once a week.*

Practical works :—Reading a map and inter-
preting distances on the map; The use of the
raingauge; keeping a record of the rainfall
of the place; Filling in particulars learnt in
an outline map of India (to be drawn from
memory) and especially showing the build of
the country, the river systems, the most
important railways and towns.

ભૂગોળ વિદ્યા.

ભાગ ૩ નો.

(અંગ્રેજી ત્રીજા ધોરણ માટે.)

વેપારી માર્ગો.

તમારે આ ધોરણમાં પહેલાં વેપારી માર્ગો શીખવાના છે. પણ એ વેપારી માર્ગોનો આધાર વેપાર પર રહેલો છે અને વેપારનો આધાર શહેરોના અંધારણ પર છે. શહેરોનો આધાર ખેતીને અને ખેતીની પેદાશ પર રહેલો છે. જુના વખતમાં લગભગ બધાંજ ગામડાંઓ હતાં અને લોકો પોતાને ભેઠતું અનાજ પકવીને ગુજરાન કરતા અથવા તે પોતાના ઘરને લઈને એકથી બીજી જગ્યાએ જતા ને ત્યાં ખેતી પર ગુજરાન કરતા. આવી સ્થિતિ હજી દુનિયાના જે ભાગોમાં સુધારો પહોંચ્યો નથી ત્યાં જોવામાં આવે છે. લોકોની હાજરો જેમ વધતી ગઈ તેમ તેઓ બીજા ભાગમાંથી ચીજો લેવા જતા અને ત્યાં પોતાની ચીજો આપી ત્યાંની ચીજો લેતા. એવા સાહસિક લોકો જ્યાં રહેતા ત્યાં આજુબાજુના ખેડૂતો પોતાનો વધારાનો માલ આપી તે લોકો લાવેલા તે માલ લઈ જતા. આ પ્રમાણે મધ્યમાં એક મોટું ગામ થતું. આવાં મધ્ય ગામો નદીઓ પર થયેલાં છે. જ્યારે રાજ્યો થયાં ત્યારે રાજધાનીનાં નગરો મોટાં શહેરો થયાં અને રાજ્યોએ વેપારની સગવડ માટે મોટા રસ્તાઓ બંધાવવા માંડ્યા. એવા જુના વખતના મોટા રસ્તાઓ હજી મોજુદ છે. પછી એક ખંડના લોક બીજા ખંડના લોકો સાથે વેપાર કરવા લાગ્યા. તે વખતે દરીઆ કિનારા પર મોટાં શહેરો થવા લાગ્યાં. યુરોપખંડની અંદર પુષ્કળ ખેતીને હોવાને લીધે એ લોકો મોટાં કારખાનાં કાઢવા લાગ્યા. એ કારખાનાં વાળાં શહેરો મોટાં શહેરો થવા લાગ્યાં અને એ કારખાનાંઓનો માલ પરદેશ મોકલ

લવાને એ લોકોએ રેલ્વે તથા આગબોટો બાંધી. આ પ્રમાણે વેપારી માર્ગો થયેલા છે.

હાલ દરેક ખંડ વચ્ચે આગબોટોથી મોટા વેપાર ચાલે છે. અસલ યુરોપના વહાણોને આફ્રિકાની પ્રદક્ષિણા કરી હિંદુસ્તાનમાં આવવું પડતું. પણ સુએઝની નહેર થવાથી એ વહાણોને હવે ઘણીજ ઓછી મુસાફરી કરવી પડે છે. સુએઝની નહેર લગભગ ૧૦૩ માઈલ લાંબી છે. એ નહેર ક્રાન્સના એક ઈજનેરે બાંધી હતી અને ઈ. સ. ૧૮૬૯ માં વેપારને માટે ખુલ્લી મૂકવામાં આવી હતી. ઉત્તર અમેરિકાની અને દક્ષિણ અમેરિકાની વચ્ચે સુએઝની સંયોગી ભૂમી જેની પનામાના સંયોગી ભૂમિ હતી. તેની યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સની સરકારે નહેર બનાવી ઈ. સ. ૧૯૧૫ માં વેપારી આગબોટોને માટે ખુલ્લી મૂકી. આ નહેરને લીધે આગબોટોને જાપાન અને ચીન તરફ જવાને દક્ષિણ અમેરિકાની મુસાફરી કરવી પડતી હતી તે બંધ થઈ ગઈ છે. આ બે નહેરોએ દુનિયાના વેપારને પુષ્કળ સગવડ કરી આપી છે. દરેક પ્રજાએ આગબોટોની સવડ માટે દરીઆ કિનારા પર પોતાનાં સંસ્થાનો રાખ્યાં છે કે જ્યાંથી આગબોટો કોલસા વગેરે જોઈતી ચીજ લઈ શકે અને ખંડની અંદરની ચીજો જે અંદર પર એકઠી કરેલી હોય તે પોતાને દેશ લઈ જાય.

વેપારનો આધાર માલ લાવવા લઈ જવાની સગવડ પર છે. જેમ રસ્તાઓ સારા હોય છે અને તાપ હોતો નથી તેમ તે રસ્તાઓ પર વેપાર વધારે હોય છે. એશિયા ખંડના મધ્ય ભાગમાં વેપારને માટે રસ્તાઓની સવડ નથી તેથી બહુ વેપાર નથી. લોકો ઉંટ પર માલ એક ભાગમાંથી બીજા ભાગમાં લઈ જાય છે. ચોમાસામાં તો બીલકુલ વેપાર નથી. ચીનના કિનારા પર અંદર છે ત્યાંથી માલ બીજે દેશ જાય છે ને પરદેશથી માલ ત્યાં આવે છે.

સાઈબીરિયામાંની મોટી રેલ્વે યુરોપખંડ સાથે જોડાયેલી છે ને તે છેક પાસિફિક પર આવેલા લેડીવોસ્ટોક અંદર મુખી જાય છે. આ રેલ્વે ૪,૦૦૦ માઈલ લાંબી છે. યુરોપી રશિયાના પેટ્રોગ્રાડથી લેડીવોસ્ટોક

(૫,૭૦૦ માઈલ) ૧૫ દિવસમાં સુસાઈરી કરી શકાય છે. એના થોડા થોડા ફાંટાઓ આબુખાબુએ પ્રસરેલા છે. એક રાંટો ટાશકંદ સુધી ગયો છે અને ટાશકંદથી એક ફાંટો કાસ્પીઅન સમુદ્ર સુધી ગયો છે.

હિંદુસ્તાનમાં ઘણી રેલ્વેઓ છે ને દિલ્હી, મુંબઈ, મદ્રાસ અને કલકત્તા એ ચારે શહેરો રેલ્વેથી એક બીજા જોડે જોડાયેલાં છે. લગભગ ૩૭,૦૦૦ માઈલ કરતાં વધારે રેલ્વે લાઈન હિંદુસ્તાનમાં છે અને તેથી વેપારને ઘણી સવડ છે.

ચીનમાં પણ હવે રેલ્વે ચલા માંડી છે. ટીએનસીન, પેકીન અને મુકદ્દનની વચ્ચે રેલ્વે છે.

જાપાનમાં પહેલી રેલ્વે ઈ. સ. ૧૮૭૨ માં યોકોહામાથી ટોકીઓ સુધી ખાંધી હતી. હાલ પચાસ વર્ષમાં ૫,૩૦૦ માઈલ રેલ્વે ત્યાં ખંધાઈ છે.

જ્યાં રેલ્વેની સવડ નથી ત્યાં જળ માર્ગો (નદી મારફતે) ઘણો વેપાર ચાલે છે.

હિંદુસ્તાન, ચીન, જાપાન, અરબસ્તાન અને ધરાન આ દેશો કિનારા પર આવવાથી બધો વેપાર દરીઆ માર્ગે ચાલે છે. હિંદુસ્તાનનો દક્ષિણ અને યુરોપ સાથેનો વેપાર દરીઆ માર્ગે છે. બધી આગમોટો મુંબઈ બંદરે માલ લાવે છે અને હિંદુસ્તાનનો કાચો માલ યુરોપ લઈ જાય છે.

વેપારની સવડ માટે જમીન પર તારો હોય છે અને દરીઆમાં કેબલ (દોરડાં) હોય છે. તે વડે એક દેશ બીજા દેશમાં પાંચ મિનિટમાં સંદેશ મોકલે છે, હાલ દોરડાં અથવા તાર વગર પણ “વાયર લેસ ટેલીગ્રાફ” (દોરડાં વગર) થી સંદેશ મોકલવામાં આવે છે.

યુરોપખંડમાં વેપારી માર્ગોની સવડ સારી છે. એના લગભગ બધા દેશો કિનારા પર આવેલા છે અને તેથી એના જેવી જળ માર્ગની સવડ બીજા કોઈ પણ ખંડમાં નથી. વળે નદીઓમાંથી બીજી નદીમાં જવાને અને એક સમુદ્રમાંથી બીજા સમુદ્રમાં જવાને

ધણી નહેરો બાંધેલી છે. ત્રણ મોટી નહેરો માંચેસ્ટર કેનાલ, કીલ કેનાલ અને નોર્થસી કેનાલો વેપારને ધણી સવડ કરી આપે છે. માંચેસ્ટર કેનાલથી માંચેસ્ટરનો બધો માલ સિધા આગળોટ મારશ્વત જાય છે. કીલ નહેર બ્રિટિશ સમુદ્ર અને ઉત્તર મહાસાગરને જોડે છે. નોર્થસી કેનાલ ઉત્તર સમુદ્ર અને આમસ્ટરડામ વચ્ચે આવેલી છે. ખંડના બધા દેશોને એક બીજા જોડે સાંધવાને તથા દેશોમાં એક બીજા ગામ જોડે વેપાર માટે પુષ્કળ રેલ્વે છે. આ બધી રેલ્વે ધણી ખરી નદીઓના પ્રદેશમાં આવેલી છે અને ત્યાંથી ફાંટાઓ જુદી જુદી તરફ જાય છે. એક રેલ્વે લિસ્બનથી માડ્રિડ, પારિસ, બ્રુક્સેલ, બર્લિન, વૉરસો અને ત્યાંથી પેટ્રોગ્રેડ અને મોસ્કો સુધી જાય છે અને ત્યાંથી એ રેલ્વે છેક પાસિફિકના કિનારા સુધી જાય છે. લંડનથી બ્રિડિસિ સુધી રેલ્વેની સવડ છે, અને હિંદુસ્તાનના ઉત્તરમાં આ રસ્તે આવી બ્રિડિસિથી આગળોટમાં જાય છે. ઘાંગલરા મેલ પથુ આ રસ્તે આવે છે. લંડનથી પારિસ અને પારિસથી ઈટાલીમાં આવેલા બ્રિડિસિ બંદરે લોડો આવે છે. એ સવડ માટે લોડોએ પહાડોની અંદર મોટી ટનલો (બુગદા. પહાડમાં કેતરી કાઢેલા માર્ગો. એ માર્ગો ઉપર પહાડ રહે છે.) ખોદેલી છે. હિંદુસ્તાનમાં પથુ પુના જતી વખતે પશ્ચિમ ઘાટ આવે છે અને તેની અંદરથી રેલ્વે લઈ જવાને બુગદાઓ કરેલા છે. આટલાંટિક અને ભૂમધ્ય સમુદ્ર એ બે મોટા જળમાર્ગો છે. માસેલ્સ, જેનોઆ, વેનિસ, ટ્રીએસ્ટ, સાલોનિકા, લંડન, હલ, હેમ્બર્ગ, આન્ટવર્પ વગેરે બધા બંદરોથી જે આગળોટો પૂર્વ જવા નીકળે છે તે ભૂમધ્ય સમુદ્રમાં થઈ સુએઝની નહેર વાટે રાતા સમુદ્રમાં થઈ હિંદી મહાસાગરમાં આવે છે. આટલાંટિક મહાસાગર પશ્ચિમ તરફનો મોટો જળમાર્ગ છે. ઉત્તર અમેરિકા, દક્ષિણ અમેરિકા અને આફ્રિકા ખંડ સાથે આ રસ્તે વેપાર ચાલે છે. લંડનથી પારિસ જતાં વચ્ચે ડોવરની સામુદ્રકુની આવે છે, છતાં રેલ્વે અને સ્ટીમરોની એવી ગોઠવણ છે કે સાત કલાકમાં લંડનનો ઉત્તર પારિસ જાય છે.

આફ્રિકાખંડમાં વેપારના માર્ગો સારા નથી અને તેથીજ આ ખંડ પછાત છે. આ ખંડમાં કિનારા પર સારા બંદરો નથી અને ડના બંદરના ભાગમાં જવાય એવા જળમાર્ગો કે બીજા રસ્તા નથી. આખી પ્રજાના આબ્યા પછી વેપારને માટે એ લોકોએ સવડો કરી અને રેલ્વેઓ બાંધી છે. આ ખંડમાં મોટી નદીઓ છે, પણ શીના વેગ વધારે છે અને વચ્ચે વચ્ચે ધોધ આવે છે તેથી સીધું ઈશકાય એમ નથી. હાલ નદીઓના વચલા ભાગમાં આગમોટો છે. કેપથી કેરો સુધી અને બનતાં લગી બ્રિટિશ મુલકમાં થઈને થ એવી રેલ્વે બાંધવાની યોજના સેસિલ રોડસ નામના અહરથની પી પણ તે યોજના હજુ સુધી પુરી થઈ નથી. બ્રિટિશ સાઉથ (સિયુ) આફ્રિકામાં જળની મારફત રેલ્વે છે ને તે બંદરો સાથે ડાયલી છે. હાલ કેપ ટાઉનથી ઉત્તરમાં ઝેમ્બેઝી નદી પર વિક્ટોરિયા ધોધ સુધીની રેલ્વે બાંધાએલી છે અને તે કોંગો રાજ્ય સુધી લી છે. ત્યાંથી ટાંગાનિકા સરોવર સુધી રેલ્વે હાલ બાંધાય છે. ઇથી ઉતારીએને આલ્બર્ટ ન્યાનઝાના સરોવર પર લાવી નાઈલ રસ્તે ખાદુમ સુધી લાવી કેરો રેલ્વેમાં લઈ જવામાં આવે છે. ખાદુમથી કેરો સુધીની રેલ્વે બાંધેલી છે. પોર્ટુગીઝ લોકો એક રેલ્વે કેસીઆમાં થઈ ટાંગાનિકા સરોવર સુધી લાવવા માગે છે. ફ્રેંચ લોકો પણ અંબોજિઆ, ટ્યુનિસ અને સેનીગાલ તરફ રેલ્વે બાંધી છે.

નવી દુનિયામાં (અમેરિકા) વસેલા લોકોએ થોડા વખતમાં વે ધણી બાંધી છે અને વેપારનાં બધાં સ્થળને જોડી દીધાં છે. જ વેથી આટલાંટિક અને પાસિફિક જોડી દીધાં છે. ઉત્તર અમેરિકામાં ગમગો પણ સારા છે અને એ માર્ગેજ લોકોએ ખંડની શોધ કરી પી. નદીઓ અને સરોવર પર એવાં સરસ બંદર છે કે ત્યાં આગમોટો આવી શકે છે. કાનડામાં નદીઓ, નહેરો અને સરોવરો એવાં વેલાં છે કે કાનડાના ધણા ભાગમાં જમીન પર પગ મૂક્યા સિવાય ઈ પણ ઉતાર કરી શકે છે. યુરોપથી ઉતારીએ જ દિવસમાં અમે-

રિકાના કિનારે આવે છે. કનેડીઅન પાસિફિક રેલ્વે કંપીએક, મોન્ટ્રી-અલ, વિનિપેગ, કેલગરી થઈ વાનકુવર આવે છે. ગ્રાન્ડ ટ્રંક પાસિ-ફિક રેલ્વે ન્યુયૉર્ક-પેસિક અને રૂપર્ટ ને પાસિફિક પર છે તેને જોડે છે. આ રેલ્વે હજી પુરી થઈ નથી. યુનીઅન અને સેનટ્રલ પાસિફિક રેલ્વે ચિકાગો અને સાનફ્રાન્સિસ્કોને જોડે છે.

દક્ષિણ અમેરિકા ખંડમાં પણ રેલ્વે છે. એ રેલ્વે નેટલી ઉંચાઈએ ફરે છે તેટલી ઉંચાઈએ કોઈ પણ રેલ્વે નથી. આ-ર્જેનટાઈન રાજ્યમાં રેલ્વે પાછી જાળ માણે છે. ચિલિના સાંકડા પ્રદેશમાં પણ ૩,૦૦૦ માઈલ રેલ્વે છે. આ બે રાજ્યની રેલ્વે આન્ડીઝ પર્વત પર જોડી દેવામાં આવી છે, જ્યાં યુએનૉસ ઍરિસથી પશ્ચિ-મમાં વાલ્પારૈસો બંદર સુધી (પાસિફિક) રેલ્વેમાં મુસાફરીમાં કરી શકાય છે. પેરુમાં રેલ્વે ૧૬,૦૦૦ ફુટની ઉંચાઈએ છે. અને તે લિમા બંદર સુધી જાય છે. ટિટિકાકા સરોવર આગળ રેલ્વે ૧૪,૦૦૦ ફુટની ઉંચાઈએ આવેલી છે. પારગ્વે, પરાના અને આમાઝોન નદીમાં વહાણો ફરી શકે છે. આમાઝોનમાં એના મુખથી ૨,૭૦૦ માઈલ સુધી વહાણો આવી શકે છે.

હવાઈ વિમાનો એક દેશથી બીજે દેશ ટપાલ તથા ઉતારૂઓ લઈ જાય છે. લંડનથી બગદાદ હવાઈ વિમાનમાં ટપાલ લઈ આવ વવામાં આવે છે.

દક્ષિણ અમેરિકા.

બીજા ધોરણમાં ઉત્તર અમેરિકાની ભૂગોળ શીખી ગયા. આ ધોરણમાં દક્ષિણ અમેરિકા, આફ્રિકા, ઑસ્ટ્રેલિઆ ટેસમેનિઆ અને ન્યુઝીલેન્ડની ભૂગોળ શીખવાની છે.

દક્ષિણ અમેરિકા પણ ઉત્તર અમેરિકાની માફક ત્રિકોણા-કાર છે અને તેનું શિરોબિંદુ દક્ષિણમાં છે; બંનેમાં મોટા પહાડો પશ્ચિમમાં આવેલા છે અને પૂર્વ તરફ મેદાન છે. તેથી બંનેમાં મોટી નદીઓ પૂર્વ તરફ વહે છે. બંનેના ઉત્તર કિનારા પર દ્વીપોના સમૂહ

છે. બંનેના પૂર્વ કિનારા કરતાં પશ્ચિમ કિનારે ઓછા ખાંચા વાળો પણ વધારે ઉભો, બંનેમાં પર્વતની રચના ઉત્તર દક્ષિણ, અને બંનેના પૂર્વ કિનારા તરફ નાના પર્વતો છે. પણ ઉત્તર અમેરિકા જોડલાં સરોવરો દક્ષિણ અમેરિકામાં નથી. ઉત્તર અમેરિકાનો ઘણો ભાગ સમશીતોષ્ણ કટિબંધમાં છે અને દક્ષિણ અમેરિકાનો ઘણો ભાગ ઉષ્ણ કટિબંધમાં છે.

કિનારો:—ઓછામાં ઓછી ખાંચ ખુંચવાળો આફ્રિકા ખંડનો કિનારો છે. તેનાથી ચઢતો દક્ષિણ અમેરિકાનો કિનારો છે. દક્ષિણ અમેરિકા યુરોપખંડથી બમણો મોટો છે પણ કિનારો તેથી ઓછો છે. એના કિનારા પર આવેલા અખાતો ઘણા નાના છે. ઉત્તર કિનારે ડરાયનનો અખાત અને વેનેઝુએલાનો અખાત છે. પૂર્વ કિનારે આમાઝોન અને લાપ્લાટા એ બે નદીનાં મુખો અખાત જેવાં છે. માગેલનની સામુદ્રધુની ખંડ અને ટેરાડેલદુએગોટાપુની વચ્ચે આવેલી છે. પશ્ચિમ કિનારે માત્ર બ્રાયાકિલ નામનો અખાત ઇકેવેડારમાં છે. મુખ્ય ટાપુઓ ફાકલાંડ ટાપુ (બ્રિટિશ કાઉન કોલોની) પાટાગોનિઆની પૂર્વ, ટેરાડેલદુએગો છેક દક્ષિણ અને જુઆન ફર્નાન્ડીસ પશ્ચિમ કિનારે છે. આ ખંડમાં બહુ ભૂશિરો નથી. ગેલીનાશ ઉત્તરમાં, સેંટેરોડ પૂર્વમાં, હોર્ન બુશિર દક્ષિણમાં અને પારિના પશ્ચિમમાં છે.

મેદાનો અને ઉચ્ચપ્રદેશો:—આન્ડીઝ પર્વતની પૂર્વનો ભાગ મેદાનો છે અને તેનાં જુદા જુદાં નામ છે. ઉત્તરમાં આરિનોકો નદીનો પ્રદેશ ઉંચાધાસનો મુલક લાનોસ કહેવાય છે. આમાઝોન નદીનો પ્રદેશ ઘાટા જંગલોથી ભરપૂર છે અને તે સેલ્વાસ (જંગલ) કહેવાય છે. લાપ્લાટા નદીના પ્રદેશમાં નાનું ધાસ થાય છે. તેને પામ્પાસ કહે છે. ચિલિની ઉત્તરે અતકમાતું રણ આવેલું છે. તેમાં વરસાદ ખીલકુલ પડતો નથી. ઉત્તર અમેરિકાની માફક એના ઉત્તર અને પૂર્વ કિનારાનો પ્રદેશ ઉંચો છે. ઉત્તરમાં ગિએના અને પૂર્વમાં બ્રાઝિલ એ ઉચ્ચ પ્રદેશ છે. બ્રાઝિલનો મકરવતનો ઉચ્ચ પ્રદેશ જળસ્રોત પ્રદેશ છે.

પહાડો:—દક્ષિણ અમેરિકાને પશ્ચિમ કિનારે છેક હોર્ન બુશિરથી

ઉત્તરે પનામાની નહેર સુધી આન્ડીઝ પર્વત ૪,૫૦૦ માઇલ લાંબો આવેલો છે. હિમાલય અને રૌકી પર્વતની માફક એમાં પણ સમાંતર પર્વતની હારો આવેલી છે અને તે હારો વચ્ચે ઉચ્ચ પ્રદેશ આવેલા છે. એને સ્પેનિશ ભાષામાં કોરડીલેરાસ કહે છે. એની અંદર ૧૩૦ બળતા અને ઘણા અસ્ત થએલા જ્વાળામુખી પર્વતો છે. એની સરાસરી ઉંચાઈ ૧૨,૦૦૦ ફુટ છે. એમાં લગભગ બાર શિખરો ચાર માઇલ ઉંચા આવેલા છે.

આકોનકાગુઆ (૨૨,૮૬૬) શિખર આર્ગેન્ટિનામાં, સોરાટા (૨૧,૭૦૦ ફુટ) અને ઇલિમાની (૨૧,૦૦૦) બોલિવિઆમાં અને કોરોપાકિસ (૧૯,૬૦૦) અને ચિંબોરાઓ (૨૦,૫૧૯) ઇક્વેડોરમાં છે. કોરોપાકિસ મોટો બળતો જ્વાળામુખી છે. આકોનકાગુઆ શિખર આગળના ઘાટમાં થઇને યુએનાસએરીસથી આવતી રેલ્વે પશ્ચિમમાં જાય છે. એનાં કેટલાંક શિખરો પર બરફ રહે છે. બ્રાઝિલમાં આવેલા પર્વતો લગભગ ૮,૦૦૦ ફુટ ઉંચા છે. બોલિવિઆની આજુ બાજુ ઉચ્ચ પ્રદેશ આવેલો છે ને તેથી મધ્યનું પાણી બહાર જઈ શકતું નથી પણ ટિટિકાકા સરોવરમાં એકઠું થાય છે.

નદીઓ:—આન્ડીઝ પર્વતમાંથી નીકળનારી નદી આમાઝોન (૩,૪૦૦ માઇલ) મોટામાં મોટી છે. એ લાંબામાં લાંબી નદી નથી પણ જેટલું પાણી એમાંથી દરીઆમાં પડે છે તેટલું પાણી બીજી કોઈ નદીમાંથી પડતું નથી. આન્ડીઝ પર્વતનો ઢાળ પૂર્વ તરફનો હોવાને લીધે નદી પૂર્વ તરફ વહે છે. એ નદીનો પ્રદેશ, ૨૫,૦૦, ૦૮૦, ચો. માઇલનો છે. એનો અડધાથી ઉપરાંત ભાગ નીચો સપાટ પ્રદેશ છે ને જંગલથી ભરપૂર છે. એ જંગલીની ખુબી એવી છે કે તેમાં પુષ્કળ વેલાઓ છે અને તે એક ઝાડને બીજા ઝાડ નોડે એવા ગુંથી લે છે કે ઉપરનાં પક્ષીઓ અને વાંદરાઓને જમીન જોવાની કે જમીનને અડકવાની તક મળતી નથી. એનું મુખ ૨૦૦ માઇલ પહોળું છે અને પાણીનો પ્રવાહ એટલો બધો છે કે ૨૦૦ માઇલ સુધી દરીઆમાં એનું પાણી જીલું જોવામાં આવે છે. રિઓનિઓ (૧,૪૦૦ માઇલ) ઉત્તરમાંથી અને

મરીશ (૨,૦૦૦ માઇલ) એ એને મળનારી નદીઓમાંની મુખ્ય છે. ઓરિનોકો (૧,૫૦૦ માઇલ) ગિઆનાના ઉચ્ચ પ્રદેશમાંથી નીકળી ઉત્તરમાં પડે છે. એમાં ૧,૦૦૦ માઇલ સુધી વહાણો ફરી શકે છે. બ્રાઝિલનો મેટાઝોસો પર્વત જળક્ષેપક પ્રદેશ છે. પરાના (૨,૪૦૦ માઇલ) નૈઋત્ય તરફ વહે છે. એને પારગ્વે (૧,૨૬૦ માઇલ) મેટાઝોસોમાંથી નીકળી મળે છે અને પછી એ બે નદી દક્ષિણ તરફ લાપ્લાટા (રૂપાની નદી) નામે ફરીઆમાં પડે છે. ટોકાન્ટિસ જળક્ષેપક પ્રદેશની ઉત્તરમાં વહે છે.

દેશો

ઈ. સ. ની ૧૬ મી સદીના પહેલા પચાસ વર્ષમાં પોર્ટુગીઝ લોકોએ બ્રાઝિલમાં અને સ્પેનિઅર્ડ લોકોએ બ્રાઝીના ભાગમાં પોતાનાં સંસ્થાનો સ્થાપ્યાં, ઈ. સ. ની ૧૯ મી સદીની શરૂઆતમાં બધાં સ્પેનિશ સંસ્થાનોએ બળવો કરી જુદાં જુદાં સ્વતંત્ર પ્રજાસત્તાક રાજ્ય સ્થાપ્યાં. બ્રાઝિલ પણ ૧૮૨૨ માં પોર્ટુગાલથી સ્વતંત્ર રાજ્ય બન્યું અને ૧૮૮૯ માં સ્વતંત્ર પ્રજા સત્તાક રાજ્ય બન્યું. ગિઆનાના ત્રણ સંસ્થાનો એક ગ્રેટબ્રિટન, બીજું નેધર્લેન્ડ અને ત્રીજું ફ્રાંસને તાબે છે.

કોલમ્બિઆ

તું પ્રજા સત્તાક રાજ્ય દક્ષિણ અમેરિકાના વાયવ્ય ભાગમાં આવેલું છે અને કોલમ્બસના નામ પરથી કોલમ્બિઆ પડ્યું છે. એની મુખ્ય નિકાસ શુંદ, ખાંડ, કીમતી ધાતુઓ અને રબર છે. બોગોટા શહેર (૧,૬૦,૦૦૦,) રાજધાનીતું નગર ૮,૦૦૦ ફુટની ઉંચાઈએ અને કોટોલિના (૫૧,૩૮૨) કારિબીઅન સમુદ્ર ઉપર મુખ્ય બંદર છે.

ઇક્વેડોર

પ્રાંત વિષુવવૃત પર આવેલો છે. તેથી સ્પેનિશ લોકોએ એનું નામ ઇક્વેડોર પાડ્યું હતું. એમાં થિઓરાઓ, કેટોપાકિસ એ મોટાં આન્ડિઝ પર્વતનાં શિખરો છે. એની મુખ્ય પેદાશ કોકો, સિકોના, શુંદ,

સાસાંપરિલા અને ઘઉં છે. પહાડોમાં ખનીજો સોનું, પારો અને સીસું છે. રાજધાની કિવટો (૭,૦૦૦) ડુટની ઉંચાઈએ છે તેથી જોઈએ શહેર વિપુલવૃત્ત પર છે તોપણ હવા ઠંડી છે. આ શહેરની આજુ બાજુ જ્વાળા મુખી પર્વતો છે. ગ્વાયાકિલ (૯૩,૮૫૧) બંદરમાં ધરતીકંપ ઘણી વખતે થાય છે તેથી મકાનો વાંસના બાંધવામાં આવે છે. ગેલેયેગોસ (૨૪૦૦ ચો. મા.) ટાપુ ઇકવેડોરને તાબે છે.

પેરુ

ઉચ્ચ પ્રદેશનો મુલક છે. એમાં ખનીજો સોનું, રૂપું, પારો, કાચલા અને કેરોસીન છે. ખેતીની મુખ્ય પેદાશ સીકાના, રબર, છુંદ, કોકો, રૂ, ખાંડ અને સાસાંપરીલા છે. સિંકોના જેનું ક્ષીનાઈન અને છે તેને પેરુવિઅનબાર્ક (પેરુની છાલ) પણ કહે છે. લામા અને આલપાકા નામનાં ઘેટાં અહીં થાય છે. આલપાકા જાતનાં ઘેટાનાં ઉનમાંથી આલપાકા નામનું કપડું બને છે. અહીં ગુઆના નામના દરીઆ પક્ષીની અધાર પુષ્કળ છે અને તે ખાતર તરીકે વપરાય છે. એમાં બે રસ્તે ૧૫,૦૦૦ ડુટની ઉંચાઈએ આવેલી છે. લિમા (૧,૭૬,૪૬૭) રાજધાનીનું નગર જીનું સ્પેનિશ શહેર છે. ઈ. સ. ૧૫૩૨ માં પીઝારો નામના સ્પેનિઅરે ઈંકાસનું રાજ્ય જીતી લઈ ઈ. સ. ૧૫૩૫ માં આ શહેર વસાવ્યું હતું. કેલાઉ બંદર (૫૨,૮૪૩) લિમાથી ૭ માઈલ પર આવેલું છે.

ચિલિ

નો સાંકરો મુલક ૨૮૦૦ લાઈલ લાંબો અને ૧૦૦ માઈલ પહોળો છે. એ હિંદુસ્તાનની કોક્ષપટ્ટીને મળતો આવે છે. કોક્ષીની પૂર્વે પશ્ચિમ ઘાટ છે અને આની પૂર્વે આન્ડીઝ છે. એનો ઉત્તરનો ભાગ અત્યંત ખાતર રણ છે. એની મુખ્ય નિકાસ સુરોખાર, આયોડિન, તાંબુ અને ગુઆનો છે. દરીઆ કિનારા પર સુરોખાર અને ગુઆના પક્ષીની અધાર પુષ્કળ છે. તે પરદેશ ખાતર તરીકે પુષ્કળ મોકલવામાં આવે છે. રાજધાની સાંટિઆગો (૫,૦૭,૨૯૬) આન્ડીઝની તળેટીમાં રજાદુપ પ્રદેશ છે. વાલ્પારૈસો (૧,૮૨,૨૪૩) રાજ્યનું મુખ્ય બંદર છે.

આર્ગેન્ટિના

ની દક્ષિણમાં આવેલો પાટાગોનિઆનો મુલક ઉબજડ છે. છેક દક્ષિણમાં આવેલો ટેરાડેલકુએગો ટાપુ અડધો આ રાજ્યને અને અડધો ચિલિને તાબે છે. આ રાજ્યની મુખ્ય પેદાશ ઉન, ચામડાં, તમાકુ, મકાઈ, ઘઉં અને ખાંડ છે. યુએનાસએરિસ (૧૬,૭૪,૦૦૦) દક્ષિણ અમેરિકામાં મોટામાં મોટું શહેર છે. રોઝારીઓ (૨,૨૨,૫૯૨) પરાના નદી પર બંદર છે. ફ્રાંકલાંડટાપુ બ્રિટિશ સંસ્થાન છે. એની મુખ્ય નિકાસ ઉન છે અને મુખ્ય બંદર મૅન્ટ્વિ છે.

યુરેગ્વે

ના લોકોનો મુખ્ય ધંધો ઢોર ઉછેરવાનો છે. એની મુખ્ય નિકાસ ઉન, ચામડાં, દારૂ અને ચરબી છે. રાજ્યધાની મોન્ટીવિડિઓ (૩,૫૨,૦૦૦) બંદર છે.

પારાગ્વે અને બોલિવિઆ

આ બે રાજ્યને બીલકુલ કિનારો નથી. આ બંને રાજ્યો ખંડસ્થ ભૂમીના મધ્ય ભાગમાં આવેલા છે. પારાગ્વેની મુખ્ય નિકાસ પારાગ્વે આ, ચામડાં, તમાકુ અને સાગતું લાકડું છે. એસેનશાન શહેર (૯૯,૮૩૬) રાજ્યધાની છે. બોલિવિઆનું રાજ્ય બોલિવાર નામના આદમીની મદદથી સ્વતંત્ર થયું હતું તેથી બોલિવિઆ કહેવાય છે. પોટોસિ શહેર રૂપાની ખાણને માટે પ્રસિદ્ધ છે. છેલ્લાં ૩૦૦ વર્ષમાં ૬૦ કરોડ પૌંડ કિંમતનું રૂપું અહીંની ખાણમાંથી કાઢવામાં આવ્યું છે. ટિટિકાકાનું સરોવર અડધું આ રાજ્યમાં અને અડધું પેરુમાં આવેલું છે. એની મુખ્ય નિકાસ સીકિના, રબર, બટાટા, ચોખા, મળી અને મકાઈ છે. બોલિવિઆનું મુખ્ય શહેર સુકરે (૨૯,૬૮૬) છે. લાપાઝ રાજ્યનું ખડું મોટું શહેર (૧,૦૭,૨૫૨) છે.

બ્રાઝિલ

નું મોટું પ્રજાસત્તાક રાજ્ય પૂર્વ કિનારા પર હિંડુસ્તાનથી બમણું

મોટું છે. આ વિશાળ પ્રદેશનો મોટો ભાગ પ્રચુર છાયાવાળાં ગહન વનોથી ભરપુર છે. કુદરતની ઉદારતા અતિશય થઈ જવાથી તે એક અડચણુ જેવી થઈ પડી છે. એના પૂર્વ ભાગમાં સોલુ, હીરા, લોખંડ અને કોલસા નીકળે છે. ખેતીની પેદાશ તરીકે ખુંદ, રૂ, ખાંડ, ઇંડિઆ રબર, ઘઉં અને શેરડી છે. દુનિયાને અડધું રબર આ દેશ પુરું પાડે છે. આમાઝોનના પ્રદેશની મુખ્ય પેદાશ રંગનાં લાકડાં, ઇંડીઆ રબર, ચુંદર અને સાગ છે. રીઓડીઝનિરો (૧૧,૫૭,૮૭૩) રાજધાની અને બંદર છે. ત્યાંથી પુષ્કળ ખુંદ પરદેશ ખાતે મોકલવામાં આવે છે. પારા (૨,૭૫,૧૬૭) બંદર ઇંડિઆ રબરને માટે પ્રખ્યાત છે.

ગિઆના

આઝિલની ઉપર છે. એમાં ત્રણ સંસ્થાન છે અને તે ફ્રેંચ-ગિઆના, ડચગિઆના અને બ્રિટિશગિઆના નામે ઓળખાય છે. ત્રણેની રાજધાની કાયેન, (૧૩,૫૨૭) પારામારિથો (૫૦,૫૬૦) અને જ્યોર્જટાઉન છે. ત્રણેની નિકાસ ખાંડ, મરી, કોકો, ચોખ્ખા અને ખુંદ છે.

વેનેઝ્યુલા

તું રાજ્ય નીચું સપાટ ખેતીના પ્રદેશ છે. ફરીઆ પરના નિયા-લુના પ્રદેશમાં ખુંદ, કોકો અને શેરડી થાય છે. જંગલની પેદાશ રબર છે. રાજધાની કારાકાસ (૯૨, ૨૧૨) ૩,૦૦૦ ફુટની ઉંચાઈએ છે. ઇસ. ૧૮૧૨ ની સાલમાં આ શહેર ધરતીકંપથી નાશ પામ્યું હતું.

આફ્રિકા સ્વંદ

આ ચોથો મોટો ખંડ યુરોપ અને એશિઆખંડની પાસે આવેલો છે. એનો ઉત્તરનો ભાગ (કાયેન અને દક્ષિણ) જુના વખતમાં સુધારાની ટોચ પર હતો. તે સિવાય બાકી બધા ખંડ તદ્દન જંગલી અવસ્થામાં હતા તેથી કેટલાક એને “ડાર્ક કોન્ટિનન્ટ” (અંધકારમય ખંડ) કહેતા. ત્યાંના મૂળવતનીઓ હજુ સુધી જંગલી

અવસ્થામાં છે. બાર્થોલોમીઓડાયઝ અને વાસ્કોડીગામા નામના શીરંગીઓએ ૧૫ મી સદીમાં *કેપ ઓફ ગુડ હોપ શોધી*કહાડયું હતું. ત્યાર પછી ત્રણસો વર્ષ સુધી મધ્યમાં કોઈ પણ યુરોપીઅન પ્રભુ ગયેલી નહોતી. ઈ.સ. ની ૧૯ મી સદીમાં મંગોપાર્ક, કલેપરટન, બર્ટન બેકર, લીવીંગસ્ટન અને સ્ટેન્લી નામના આફ્રીકાએ મધ્યમાં જઈ દેશની ધણી શોધ ખોળ કરી છે. એના કિનારા 'પર બંદરની તાણ અને કિનારાનો મુલક મલેરીઅસ (બેજવાળો) હોવાને લીધે લોકોએ ત્યાં જવાની હિંમત કરી નહોતી.

યુરોપ ખંડ આફ્રિકા ખંડ સાથે એક વખતે જોડાયેલો હતો. આફ્રિકા ખંડનો વાયબ્યનો એટલાસ પહાડ રપેનના સીએરાનીવેડાનો ભાગ છે. જો કે એના છેડા જિઓલ્ટર ને ટૅરીશા બૂશિર છે, પણ એ પહાડ ખરી રીતે આફ્રિકામાં પુરો થાય છે. કોઈ કારણથી વચલી જમીન નીચે જવાથી છાછરી સામુદ્રધુની બની ગઈ છે. કેપ ખોન સિસિલિની સામે કિનારે છે અને ત્યાં પણ પાણી છાછડું છે. જો આ છાછરી સામુદ્રધુની થોડી ઉંચી થાય તો સિસિલીના પહાડો અને એટલાસ એક થઈ જાય. આફ્રિકા ખંડ એશિયા ખંડની સાથે પણ જોડાયેલો હતો, કારણ કે રાતા સમુદ્ર પરનો ઉચ્ચ પ્રદેશ અને અરબસ્તાનનો ઉચ્ચ પ્રદેશ એકજ તરેહના છે. આ વચલો પ્રદેશ કોઈ કારણથી બેસી જવાથી રાતો સમુદ્ર

* કેપ ઓફ ગુડ હોપનું નામ બાર્થોલોમીઓડાયઝે “ સ્ટોર્મી કેપ ” એ-
ટલે તોફાની બૂશિર રાખ્યું હતું, કારણ કે એને અહીં ધણું તોફાન નડ્યું હતું.
પણ પોર્ટુગલના રાજાએ એનું નામ કેપ ઓફ ગુડ હોપ (સારી આશાનું
બૂશિર) રાખ્યું કારણ કે એ ધારતો હતો કે આ રસ્તેથી હિંદુસ્તાન જવારો.
સુએઝની નહેર થવાથી આ ખંડ બેટ થઈ પડ્યો છે. આ નહેર લેસેપ્સ
નામના ફ્રેંચ ઈન્જનેરે ૨,૪૦,૦૦,૦૦ પૌંડને ખર્ચે બાંધી હતી. એની લંબાઈ
૧૦૩ માઈલ અને પહોળાઈ ૧૨૧ ફુટ છે. એ નહેરના માર્ગમાં બે મોટા
સરોવરો બિટર અને ટિમશાહ આવેલાં છે. ઈ. સ. ૧૮૬૬ માં આ નહેર
વહાણોને જવા આવવા માટે ખુલી મૂકવામાં આવી હતી.

બન્યો છે. સુએઝની સંયોગી જૂમીને લીધે હાલ સુધી એ ખંડ એશિયા સાથે જોડાયેલો હતો.

કિનારો:—ક્ષેત્રફળના પ્રમાણમાં આ ખંડનો કિનારો બધા ખંડના કિનારા કરતાં ઓછો છે. એમાં દ્વીપકલ્પો નથી અને તેથી મોટા અખાતો નથી. ઉત્તર કિનારા તરફ સિદ્ધાનો અખાત ટ્રિપોલીની ઉત્તરે, અને કાબિસનો અખાત ટ્યુનિસની પૂર્વે છે. પશ્ચિમ કિનારે ગિનીનો અખાત, ખેટ ઓફ બેનિન અને ખેટ ઓફ બિઆફ્રા અને પૂર્વે ડેલાગોઆ ઉપસાગર, સોફાલા ઉપસાગર અને એડનનો અખાત છે. મોઝામ્બિક ખાડી ખંડસ્થજૂમિ અને માદાગાસ્કર ખેટ વચ્ચે આવેલી છે. યોન જૂશિર ટ્યુનિસની ઉત્તરે, સ્યુડા જૂશિરે નિબ્રાલ્ડરનો સામે, બર્સેકે અને વર્ડ જૂશિર પશ્ચિમ કિનારે, પાલમાસ ગિનીના કિનારા પર, કેપ ઓફ ગુડ હોપ અને આગુલહાસ જૂશિર દક્ષિણ અને ફોરિન્ટાઇસ અને ડેલગાડો જૂશિર પૂર્વ કિનારા પર છે.

મેદાનો અને ઉચ્ચ પ્રદેશો:—આફ્રિકા ખંડ એક ઉચ્ચ પ્રદેશ છે અને દક્ષિણમાં અને પૂર્વમાં ઉંચો છે અને ઉત્તર તરફ અને પશ્ચિમ તરફ નીચો છે. કંગોની દક્ષિણથી સુઆઝીન સુધીની લીટી આફ્રિકાના બે ભાગ કરે છે. એ લીટીની દક્ષિણનો ભાગ ૩,૦૦૦ ફુટ કરતાં ઉંચો છે અને ઉત્તરનો એટલાસ સિવાય ૩,૦૦૦ ફુટ કરતાં નીચો છે.

વાયવ્યના ઉચ્ચ પ્રદેશમાં મોરોક્કો, અલજીરિયા અને ટ્યુનિસ આવેલા છે. અહીં કિનારા પર નાની નદીઓ છે.

મધ્યમાં સહરાનું મોટું રણ છે. ફિનિયાનું મોટામાં મોટું આ રણ ૧,૦૦૦ ફુટની ઉંચાઈએ છે. એમાં એટલાસ પર્વતને લીધે દરીઆનો બિનાશવાળો પવન આવી શકતો નથી. વળી દક્ષિણનો બિનાશવાળો જે પવન આવે તેને ઠારવાને એકે પર્વત નથી. દિવસે ત્યાં એટલી બધી ગરમી પડે છે કે રેતી અને ખડકો ગરમ થઈ જાય છે. રાતના એકઠમ ઠંડી પડે છે. અતિશય ગરમી અને અતિશય ઠંડકને લીધે ખડકો ભાંગી જઈ રેતી બને છે અને જ્યારે તે પવનમાં ઉડે છે

ન્યારે સુસાફરોને ગુંગળાવી નાંખે છે. આવા રેતીવાળા પવનને સિમુમ કહે છે. આ રણમાં ટિબેસ્ટિ ડુંગર ૯,૦૦૦ ફુટ ઉંચા છે. આનું ક્ષેત્ર-ફળ ૩૫,૦૦,૦૦૦ ચો. મા. છે અને એ રણ ૩,૦૦૦ માઇલ લાંબું છે. દક્ષિણમાં ખીજું કલહરિનું રણ છે. એ મકરવૃત પર આવેલું છે. આ રણમાં ખીલકુલ વરસાદ નથી. સહરા અને એમાં ફેર એટલો છે કે આ રણની નીચે જમીનમાં પાણી છે.

દક્ષિણના ઉચ્ચ પ્રદેશમાં જમીન ઉંચી અને પગથીઆ માફક ચઢતી છે અને તેથી નદીનાં પાણી ધોધ તરીકે પડે છે અને તે વહાણોને સગવડ આપે તેવી નથી.

આખો પૂર્વ કિનારો દરીઆથી થોડે અંતરે ઉચ્ચપ્રદેશ છે. તેમાં ઉત્તરે આબિસિનિઆ, ઇરીટ્રીઆ અને સોમાલિલેન્ડ છે. મધ્યમાંકિલિઃ માન્ગરોનો મોટું શિખર અને સરોવરો આવેલાં છે અને તેમાંથી નાઇલ અને કોંગો નદી નીકળે છે.

સમુદ્રના કિનારા પર હર્મેસ થોડો નીચો પ્રદેશ હોય છે.

પહાડો.

એટલાસ પર્વત આ ખંડના વાયવ્ય ખુણામાં છે અને તેની સમાંતર હારો છે.

પશ્ચિમ કિનારા પર સહરાની સરહદથી જે પર્વતો શરૂ થાય છે તે છેક દક્ષિણે કેપટાઉન સુધી પહોંચેલા છે. એમાં આવેલો ડોમોરેન પર્વત બિઆક્રાના અખાત પર ૧૩,૭૦૦ ફુટ ઉંચો છે;

પૂર્વ કિનારા તરફ જે પર્વતો આવેલા છે તે છેક આબિસિનિઆના ઉચ્ચ પ્રદેશ સુધી પહોંચેલા છે. નાતાલ તરફ લિમ્પોપો નદીની ઉત્તર સુધી ડ્રેકન્સબર્ગ પર્વત આવેલા છે. વિયુવટ્ટ ઉપર કિલિમાન્જારો (૧૯,૭૦૦ ફુટ) અને કેન્યા (૧૯,૦૦૦) પર્વતો છે.

નદીઓ.

આ ખંડની મોટી નદીઓ નાઇલ, નાઇજર, કોંગો અને આમ્બેઝી છે.

નાઇલ નદી (૩,૬૭૦ માઇલ) વિષુવવૃત્તની દક્ષિણે આવેલા મોટાં સરોવરો વિઝેટરીઆન્યાનઝા અને આલ્બર્ટન્યાન્યામાંથી નીકળી ઉત્તર તરફ વહે છે. એ ઉચ્ચપ્રદેશમાંથી ઉતરતાં પાણીનો વેગ પુષ્કળ છે અને વચ્ચે ધોધ છે તેથી વહાણોથી મુસાફરી કરી શકાતી નથી. ઉત્તરમાં સુધાન આગળ બહારેલ ગાંઠલ અને ખારદુમ આગળ આલિ-સિનિઆમાંથી આવતી ભૂરીનાઇલ મળે છે. એ ભૂરીનાઇલ નદી મળ્યા પછી નાઇલ નદીનું પાણી માટીવાળું દીસે છે. એના મુખ આગળનો ત્રિકોણાકાર પ્રદેશ ૮,૫૦૦ ચો. મા. છે. જેમ સિંધમાં સિંધુ નદીની નહેરો અને રેલો પર પાકનો આધાર રહેલો છે તેમ મીસરમાં નાઇલ નદીની નહેરો અને રેલો પર પાકનો આધાર રહેલો છે. એ નદીનો ૧,૮૦૦ માઇલનો પ્રદેશ સીધો સપાટ વહાણુ ફરી શકે એવો છે.

કૅંગો નદી (૨,૮૦૦) આમઝોનની મારફત મહાસાગરમાં પુષ્કળ પાણી લઈ જાય છે તેનું કારણ એ છે કે બંને નદીઓ વિષુવવૃત્ત પર આવેલી છે અને તેથી પુષ્કળ વરસાદનું પાણી એ માર્ગે મહાસાગરમાં જાય છે. એ નદી ન્યાસા સરોવરની પશ્ચિમેથી નીકળી બાંગ્વેલો સરોવરમાં પડે છે. ન્યાસા સરોવરથી મોઝેરા સરોવર સુધી નદી લુઆપુઆ નામે અને મોઝેરા સરોવરની ઉત્તરે લુઆલુવા નામે ઝોળખાય છે. અહીંથી નદી વિષુવવૃત્ત ઉપર સ્ટેન્લી ધોધ આગળ આવે છે અને ત્યાંથી ઉત્તરમાં જઈ પશ્ચિમમાં વળી પાછી વિષુવવૃત્ત ઝોળંગી આટ-લાંટિક મહાસાગરમાં પડે છે. સ્ટેન્લીધોધથી લીર્વીંગરટોન ધોધ સુધી (૧,૦૦૦ માઇલ) માર્ગમાં વહાણુ ફરી શકે છે. આ નદીનું પાણી ૩૦૦ માઇલ સુધી મહાસાગરમાં જોવામાં આવે છે.

નાઇજર (૨,૬૦૦ માઇલ) સીએરાલીઓનના ઉચ્ચ પ્રદેશ-માંથી નીકળે છે. એ પ્રદેશમાં પુષ્કળ વરસાદ પડે છે તેથી નાઇજરમાં પાણી પુષ્કળ હોય છે. એ નદી મોટા વાંક લઇ ટિંબકટુ સુધી જઈ દક્ષિણમાં ગિનીના અખાતમાં પડે છે,

ઝાંબેઝિ (૨૦૦૦) કંગો નદીના મધ્ય પ્રદેશની દક્ષિણેથી જળી દક્ષિણ તરફ વિકટોરિયા ધોધ સુધી જાય છે. ત્યાંથી ઇશાન ૪ અને પૂર્વમાં થઇને મોઝામ્બિકની ખાડીમાં પડે છે. વિકટોરિયા ધોધમાંથી નાચેલા ધોધ કરતાં વધારે પાણી પડે છે અને ધોધની ઊંચાઈ (૪૦૦ ફુટ) પણ વધારે છે. આ ધોધના પાણીની મદદથી આ કામ બાંધી વીજળી ઉત્પન્ન કરવાની હીલચાલ ચાલે છે. એ વની આજુબાજુના ત્રણસો માઇલમાં સોનું, તાંબુ વગેરે ધાતુની ટી ખાણ છે.

સેનીગાલ અને ગેમ્બીયા નાઇજર નદીના મુળ આગળથી જળી પશ્ચિમમાં આટલાંટિક મહાસાગરમાં પડે છે.

ઝોરેન્જ નદી ઝોરેન્જ સંસ્થાનમાં થઇને પશ્ચિમમાં આટલાંટિક મહાસાગરમાં પડે છે.

દેશો.

યુરોપીઅન રાજ્યોએ-બ્રિટિશ, ફ્રેંચ, જર્મન, ઇટાલિઅન, ટુગીઝ, સ્પેનિઅર્ડ, અને બેલ્જિઅન લોકોએ, મોરાકોકો, આબિસિનિયા ને ઇજિપ્ત સિવાયનો બધો મુલક પોતાના કબજામાં લઈ લીધો છે. પહેલી યુરોપીઅન પ્રજાએ પોતાનાં સંસ્થાન આ ખંડમાં સ્થાપ્યા પોર્ટુગીઝ છે. ત્યાર પછી હવે, બ્રિટિશ અને ફ્રેંચોએ પોતાનાં સ્થાન સ્થાપ્યાં.

અંગ્રેજ સરકારના તાબામાં દક્ષિણમાં કેપ ઓફ ગુડ હોપ, નાતાલ, સવાલ, ઝોરેન્જ ફ્રીસ્ટેટ અને રોડેસિયા, પૂર્વમાં કેનીયા સંસ્થાન ન્ડા, ઝાંઝીબાર અને પેમ્બાટાપુ, ઇશાનમાં સોમાલીલેન્ડ અને સોકોતો ટાપુ, પશ્ચિમ કિનારે જમ્બીયા, સીએરાલીઓન, સુવર્ણ આરો ને નાઇજરીયા છે. ઇજિપ્ત (મીસર) અને સુદાન દેખરેખ વાળાં તો છે. એસેનશન અને સેંટ હેલીના ટાપુ પણ અંગ્રેજ સરકારને તાબે છે.

ફ્રાન્સના તાબામાં ઉત્તરમાં ઓલ્લાસ પહાડનો મુલક છે. વળી બેને સેનેગેમ્બીયા અને સેનીગાલનો મુલક, ફ્રેંચગિની, લાથીવાંતનો

આરો અને ડોહોમી એ પણ ફ્રેંચ લોકોના હાથમાં છે, માદાગાસ્કરનેક ટાપુ અને વિયુવટ્ટ પરનો કેટલોક મુલક (સહરાનું રણ) પણ ફ્રેંચ સરકારના તાબા તળે છે. મોરોક્કો અને ટ્યુનિસ એ બે રાજ્યો ક્રાંસની દેખરેખ નીચેના છે. જર્મનીના તાબામાં ઝાંઝીઆરનો પૂર્વભાગ, જર્મન નૈઋત્ય આફ્રિકા, કેમેરૂન અને ગિનીના કિનારા પર ટોગોલેન્ડ હતા પણ યુરોપના મહાન વિગ્રહ પછી એ સંસ્થાનો અંગ્રેજ સરકાર અને ફ્રેંચ સરકારના હાથ નીચે છે.

પોર્ટુગાલના તાબામાં પૂર્વ પોર્ટુગીઝ આફ્રિકા, પશ્ચિમમાં અંગોલા અને પશ્ચિમમાં ગિનીના કિનારા પર થોડો મુલક છે. ઇટલીના કબજામાં ટ્રિપોલી છે અને ઇરીટ્રીઆ અને ઇટાલીઅન સોમાલીલેન્ડ દેખરેખનો મુલક છે. બેલ્જિઅમના તાબામાં કાંગો નદીનો પ્રદેશ છે. સ્પેનના તાબામાં સહરાનો વાયવ્ય ભાગ અને મોરોક્કોનો બૃમધ્ય સમુદ્રનો ભાગ છે.

આફ્રિકાના દક્ષિણ ભાગ સિવાય કોઈપણ ભાગ યુરોપીઅન ગ્રજને સંસ્થાન તરીકે રહેવા લાયક નથી, કારણકે હવા રોગીષ્ટ છે. માત્ર કિનારા પરનાં મોટાં શહેરોમાં રહી તેઓ અંદરનો કાચો માલ લઈ યુરોપનો બનાવલો પાકો માલ વેચે છે.

ઉત્તર આફ્રિકા.

બૃમધ્ય સમુદ્ર પરનાં ચાર નાનાં રાજ્યો બર્બરી નામના ઢોર લઈ શરનારા લોકો પરથી બાર્બરી સંસ્થાન નામે ઓળખાય છે—મોરોક્કો, અલ્જીરિઆ, ટ્યુનિસ અને ટ્રિપોલી.

મોરોક્કો નામનું સુર લોકોનું મુસલમાની રાજ્ય સ્પેનની દક્ષિણે આવેલું છે. તેમાં ક્રાન્સ અને સ્પેનની સરકાર દેખરેખ રાખે છે. દેશની જમીન શુદ્ધ છે અને મકાઈ અને ઓલીવનું તેલ મુખ્ય નિકાસ છે. ફ્રેંચ (૬૪,૦૦૦) શહેર ફેઝ નામની ટોપીને માટે પ્રખ્યાત છે. ટાંજર (૬૨,૦૦૦) મોરોક્કોનું મુખ્ય બંદર સ્પેનની દેખરેખ નીચે છે. સુદા સ્પેનનું બંદર છે.

અલ્જીરિઆ અને ટ્યુનિસ સંસ્થાન મોરોક્કોની પૂર્વ ક્રાંસને

તાબે છે. ટ્યુનિસનું નાનું રાજ્ય ફ્રાંસની દેખરેખ નીચે છે. ફ્રેંચ લોકોની દેખરેખને લીધે આ બંન્ને સંસ્થાન સારી સ્થિતિમાં છે. મોરોક્કોની સરહદથી ટ્યુનિસ સુધી રેલ્વે બાંધેલી છે. આ મુલકમાં પુષ્કળ દ્રાક્ષ, ખીજો મેવો, તાંબાકુ, ધઉં અને ઓલીવ થાય છે. એના ઉચ્ચ પ્રદેશ પર એસ્પાર્ટો નામનું ઘાસ થાય છે અને તેના કાગળ બને છે. પહાડો પર ખુચના ઝાડો, ઓક, પાઈન અને સીડર થાય છે. અલજીરિઆનું મુખ્ય શહેર અલજીરિઆસ (૨,૦૬,૫૮૫) ભૂમધ્ય સમુદ્ર પર બંદર છે. ત્યાં દરી-આઈ કાફલાના વહાણ રહી શકે છે એટલુંજ નહિ પણ વહાણો સમા-રવાને સારી જોડી બાંધેલી છે. ટ્યુનિસ (૧,૭૦,૦૦૦) ટ્યુનિસની રાજધાની મોટું બંદર છે. એ સિસિલિને સામે કિનારે આવેલું છે તેથી અસલના વખતમાં ઘણું અગત્યનું બંદર હતું. આ શહેરથી દસ માઇલ પર ઇતિહાસમાં પ્રસિદ્ધ થયેલા જુના કાર્થેજના ખંડિઓર છે. કાર્થેજ અને રોમ પાસે હોવાને લીધે એ બે રાજ્યો વચ્ચે જુના વખતમાં ઘણી લડાઇઓ થતી. સિસિલિ અને ટ્યુનિસ વચ્ચેની સામદ્રધુની પર બિઝે-રટા નામનું દરિઆઈ કાફલાનું સ્થાન છે.

ટ્રિપોલિ સંસ્થાન ઈ. સ. ૧૯૧૨ સુધી ટુર્કસ્તાનને તાબે હતું પણ હાલ ઇટલિને તાબે છે. એની ખેતીની પેદાશ બાલ્ડી, ઓલીવ અને મેવો છે. એની મુખ્ય નિકાસ શાહમુગનાં પીઝાં, હાથીદાંત અને ચામડાં છે. ખંડના અંદરના ભાગમાંથી લોકો આવી અહીં ચીજો વેચી જાય છે તેથી કરીને ઉપર લખેલી નિકાસ છે. ટ્રિપોલિ બંદર (૭૩,૦૦૦ રાજધાની અને વેપારનું સ્થાન છે અને અહીંથી વાહણી પુષ્કળ પરદેશ મોકલવામાં આવે છે.

ઇજિપ્ટ અથવા મીસર દેશ ટ્રિપોલિની પૂર્વે આવેલો છે. જુના વખતમાં એ ઘણો સુધરેલો દેશ હતો. ત્રણ હજાર વર્ષ પર ને રાજાઓ ગુજરી ગયલા તેના પર તે વખતના લોકોએ બાંધેલા પિરામિડ હેરત પમાડે એવા છે. નાઇલની નહેર વડે લોકો ખેતીના ત્રણ પાક લે છે. જ્યારે એમાં રેલ આવે છે તે વખતે નાઇલનું પાણી ૪૦

કુટ ચઢે છે અને જે ભાગમાં પાણી ફરી વળે છે ત્યાં નદીનું ચક્ર ફરે છે અને પુષ્કળ પાક થાય છે. સિંધની માફક ઇજીપ્તમાં નહેરોમાં પુષ્કળ પૈસો રોકેલો છે. એની મુખ્ય નિકાસ રૂ, ધર્લ, ચોખા, ગુંદર, ચામડાં ઉન, જવ, હાથીદાંત અને શાહમૃગ (દક્ષિણમાંથી આવે છે.) છે અને પરદેશ ચઢે છે. ઇજિપ્તનું રૂ ઉંચા પ્રકારનું ગણાય છે એટલે કે તેમાંથી ૧૦૦ ઉપરના નંબરનું સુતર બને છે. એમાં ખનીજો ઘણાં થોડાં છે. આ મુસલમાની સ્વતંત્ર રાજ્ય સુલતાનના તાબા નીચે છે. અંગ્રેજ સરકાર તેની દેખરેખ રાખે છે. દેશમાં રેલ્વેને લીધે વેપારની આબાદાની વધતી જાય છે. કેરો (૭,૯૦,૯૩૯) ઇજિપ્તની રાજધાની આફ્રિકામાં મોટામાં મોટું શહેર છે અને વેપારનું મથક છે. એમાં ઘણી જુની મસજિદો અને જુનાં જોવા લાયક મકાન છે. એની સુકી હવાને લીધે યુરોપીઅનો શિઆળામાં આવી રહે છે. નદીને સામે કિનારે એમપીસ અને ગીઝેહ ગામ છે અને ત્યાં મોટા પિરામિડો આવેલા છે. સૌથી મોટા પિરામીડ ૪૮૦ ફુટ ઉંચો છે અને તેણે ૧૨ એકર જમીન રોકી છે. એના બે મુખ્ય બંદરો અલેક્ઝાન્ડ્રિયા (૪,૪૬.૬૧૭) અને પોર્ટસૈડ (૯૧,૦૯૦) છે. એલેક્ઝાન્ડ્રિયા નાઇલના ત્રિકોણાકાર પ્રદેશની પશ્ચિમે આવેલું છે અને યુરોપના દેશો સાથે વેપારનું બંદર છે. પોર્ટસૈડ બૃમધ્ય સમુદ્ર તરફ સુએઝની નહેર પર છેલ્લું બંદર છે. એ જગાએથી અંગ્રેજ વહાણો કાલસા અને માણી લે છે. અરબસ્તાનનો સિનાઇ દીપકલ્પ ઇજિપ્તને તાબે છે.

એંગ્લો ઇજિપ્શિઅન સુદાન નામનો મોટો પ્રદેશ યુગ્ડાની સરહદ સુધી પહોંચેલો છે. એની પૂર્વે આબિસિનિઆ આવેલો છે. દક્ષિણ સુદાનમાં પુષ્કળ વરસાદ પડે છે અને તેમાં મુખ્યપાક જવ, રૂ, તમાકુ, ગળી, ધર્લ, મકાઈ, વટાણા, શેરડી અને સણુ છે. ઉત્તરમાં આ પ્રદેશમાંથી કેરો તરફ રેલ્વે છે, અને પૂર્વમાં બર્મિંઝથી રાતા સમુદ્ર પર મધ્યમાં સુઆડીન બંદર સુધી રેલ્વે છે. આ રેલ્વેથી આફ્રિકાના હજારો મુસલમાન જત્રાળુઓ મડકે જાય છે. ખાદુમ (૨૩,૦૦૦) રાજધાની નાઇલ અને ભૂરીનાઇલના સંગમ પર છે. ઈ. સ. ૧૮૮૫ માં અહીં

ઝોડન નામના અંગ્રેજ સેનાપતિને મારી નાખવામાં આવ્યો હતો. ઈ. સ. ૧૮૫૮ માં લોર્ડ ક્રિચનરે આ મુલક પાછો જીતી લઈ એને બ્રિટિશ અને ઈન્ડિયન રક્ષણ હેઠે મૂક્યો. કેરોથી ખાટુંમ સુધી રેલ્વે છે. ઝોડનની યાદગીરી જળવવા ત્યાં એક કેલેજ દેશીએને માટે બાંધી છે.

સુદાન અથવા હબસીઓનો દેશ.

પશ્ચિમ કિનારો.

આ સહરાની દક્ષિણે પૂર્વે નાઈલથી પશ્ચિમે સેનેગામીઆ સુધી આવેલો છે. એ પ્રદેશમાં નાઈજર (૨,૬૦૦) અને સેનિગાલ (૧,૦૦૦) એ મોટી નદીઓ છે. એમાં બ્રિટિશ, ફ્રેંચ, પોર્ટુગીઝ, યુનાઈટેડસ્ટેટસ અને સ્પેનનાં સંસ્થાન આવેલા છે. પશ્ચિમ કિનારે ગંભિરઆ નદીનો પ્રદેશ, સીએરાલીઓન, સુવર્ણઆરો અને નાઈજરિઆ બ્રિટિશ સંસ્થાનો છે. ફ્રેંચ સંસ્થાનો સેનિગાલ, ફ્રેંચગિની, હાથીદાંતઆરો, ડોહોમી વગેરે છે. પોર્ટુગીઝ સંસ્થાનો પોર્ટુગીઝ ગિની, સેટથોમસ અને પીન્સેપ આઈલૅન્ડ (ટાપુ) બાયક્રાના અખાતમાં અને કેપવર્ડ ટાપુ છે. અમેરીકાનું સંસ્થાન લાઈબેરીઆ છે. જર્મન સંસ્થાનો કેમેરૂન અને ટોગોલૅન્ડ હતા પણ તે હાલ ફ્રાંસ અને ઇંગ્લાંડના તાબામાં છે. આખો પશ્ચિમ કિનારો મલે-રીઅસ છે અને મચ્છરાના દંશથી રહેનારાનાં શરીર નખળાં થઈ જાય છે. એજ કારણને લીધે આ ભાગ પર યુરોપીઅનો સંસ્થાન કરીને રહેલા નથી. મચ્છરાનું દુષ્પ કાઢવાને યુરોપીઅન પ્રજાઓ પ્રયત્ન કરે છે અને પ્રતેહમંદ નીવડે તો આ દેશ એક ફળદ્રુપ પ્રદેશ થઈ પુષ્કળ અનાજ આપે એવો નીવડશે. ઉત્તરના ભાગમાં ઢોરો ઉછેરવામાં આવે છે, કારણ કે ત્યાં વરસાદની તાણને લીધે માત્ર ઝીણું ધાસ થાય છે. શાહમૃગ પણ વધારે એ ભાગમાં જોવામાં આવે છે. મધ્યના ભાગમાં રૂ, ગળી અને જીવાર થાય છે અને કિનારા પર નાળીએર, કેળાં, યુંદ, આદુ, મરી, તાહ, રબર અને સાગ થાય છે. અહીં સોનું વધારે નીકળે છે. યુરોપીઅન પ્રજાએ સંસ્થાન કર્યા પછી ૬૦ લાખ પૌંડની કંમિતનું

સોનું નીકળ્યું છે અને તે ઉપરથી એક ભાગ સુવર્ણઆરો કહેવાય છે. ત્યાં કિનારા પર સોનું ખેંચાઈ આવે છે. કિનારા પર હળસી લોકો રહે છે. અહીં જે આરબ લોકો રહે છે તેઓ તેને સારી રીતે કેળવે તો સાઈ કામ બતાવી આપે એવા છે. હળસીઓને ગુલામગીરીના ધંધામાંથી છોડાવ્યા તે વખતે અમેરિકાના યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સે લાઇબેરિઆ નામનું સંસ્થાન સ્થાપ્યું હતું. અંગ્રેજોએ થોડી રેલ્વે ફ્રીટાઉનથી બાંધી છે અને નદી-ઓનો ઉપયોગ માલ લઇ જવા લાવવા માટે વધારે કરવામાં આવે છે. મુખ્ય નિકાસ કોપરેલ, મગફળી અને હાથીદાંત છે.

અંગ્રેજી ગંભીરિઆ સંસ્થાન મનુષ્યની તંદુરસ્તીને તુકસાન-કારક નથી. એનું મુખ્ય શહેર બાથર્સ્ટ છે. સીએરાલીઓનનું મુખ્ય શહેર ફ્રીટાઉન (૩૪,૦૫૦) આફ્રિકાના પશ્ચિમ કિનારાપર સાઈ બંદર ગણાય છે. એની મુખ્ય નિકાસ કોપરેલ, તેલીબીઆં, ઈંડીઆ રબર અને કોપરાં છે. આ બંદરની હવા સારી ગણાતી નથી. સુવર્ણઆરો ધણો યજ્ઞદુપ દેશ છે. એની નિકાસ ઈંડીઆ રબર, તેલો, કોપરાં અને સાગ છે. નદીની માટી સોનાની રજકણો લાવે છે. એનું મુખ્ય શહેર આકા (૨૦,૦૦૦) બંદર છે અને ત્યાંથી રેલ્વે બાંધવામાં આવે છે. ઇ. સ. ૧૮૫૫ માં આ સંસ્થાનમાં આશાંટિનો મુલક ઉમેરવામાં આવ્યો હતો. નાઈજીરિઆ આ કિનારા પર મોટું સંસ્થાન છે અને તેનું ક્ષેત્રફળ ૪,૦૦,૦૦૦ ચો. મા. છે. ઉત્તરમાં ચાડ સરોવર સુધી એની હદ છે. ખેતીની નિકાસ મસાલા, સજી અને તેલીબીઆં છે. હાથીદાંત અંદરના જંતલમાંથી પુષ્કળ અહીં વેચાવા આવે છે. સોકોટોનું રાજ્ય અંગ્રેજ સરકારની દેખરેખ નીચે છે. એનું મુખ્ય શહેર લાગોસ બંદર છે.

સેનીગાલ નદીનો પ્રદેશ સેનીગાલ નામે ઓળખાય છે અને તે ફ્રેંચ લોકોને તાબે છે. એની મુખ્ય પેદાશ મગફળી અને ગુંદર છે. એનું મુખ્ય શહેર સેંટલુઈ (૨૩,૩૨૬) છે અને રેલ્વે કિનારા પરથી અંદરના ભાગ સુધી બાંધેલી છે. સેનેગામ્બીઆનો પ્રદેશ

સેનીગાલ અને નાઇજર નદીના ઉત્તરના ભાગમાં આવેલો છે. એ સુલક ફ્રેંચસુદાન નામે પણ ઓળખાય છે. ઉત્તરમાં ટીબકટુ (૩,૦૦૦) નામનું શહેર વેપારનું સ્થળ છે. ફ્રેંચગિની અને હાથીદાંત આરો એ એ પણ કિનારા પર ફ્રેંચ સંસ્થાનો છે. એની મુખ્ય પેદાશ ઇડી-આરબર, મગફળી, કાપરેલ, સાગ અને ચોકું સોનું છે. ડેહોમી ટોગો-લેન્ડની પૂર્વે આવેલું છે.

કેપવર્ડ ટાપુને શીરંગી લોકોને તાબે છે. તે જવાળા સુખીનો ટાપુ છે. તેમાં શેરડી અને અનાજ થાય છે. તેમાં મુખ્ય ટાપુ સેંટ વિન્સેન્ટ બંદર છે. ગિનીના અખાતમાં સેંટ થોમસ અને પ્રીન્સેપ ટાપુ ઉંચા જવાળા સુખીના ટાપુ છે પણ ઘણા ફળદ્રુપ છે. ખેતીની પેદાશ ખુંદ, સંકિના, વેનિલા અને ઇડીઆ રબર છે. પોર્ટુગીઝ ગિનીની નીકાસ રબર, હાથીદાંત અને ચામડાં છે. જર્મનીના તાબામાં કેમરૂન અને ટોગોલેન્ડ હતા. ટોગોલેન્ડ એનીનના અખાત પર છે તે સંસ્થાન હાલ ઇગ્લાંડ અને ફ્રાન્સના હુકમ નીચે છે. એમાં એક પણ બંદર નથી. કેમરૂન બાયક્રાના અખાત પર છે. એમાં કેમરૂન (૧૩,૦૦૦ કુટ) નું જવાળાસુખી શિખર છે. એસંસ્થાન પણ ઇગ્લાંડ અને ફ્રાન્સના હુકમ નીચે છે. પહાડો પર એબની અને ખુંદ થાય છે.

લાઇબેરિઆ સંસ્થાન અમેરિકાના યુનાઇટેડસ્ટેટસને તાબે છે અને એ છોડાવેલા સુલામ માટે ખાસ કરીને સ્થાપવામાં આવ્યું છે. આની રાજધાની મનોવિઆ છે.

સ્પેનના તાબામાં બાયક્રાના અખાતમાં ફરનાનડોપોનો ટાપુ અને સ્પેનીશગિની છે. ફરનાન ડોપો ટાપુ જવાળાસુખી છે અને તેમાં પુષ્કળ જંગલ છે.

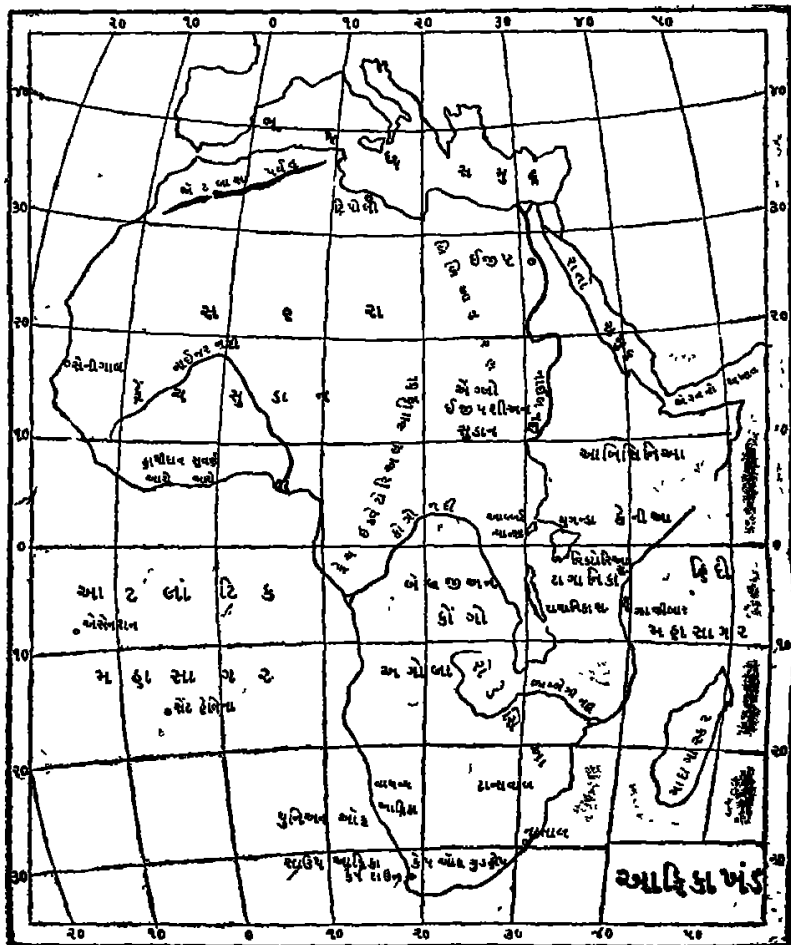
પશ્ચિમ કિનારે દક્ષિણમાં કોંગો અને અંગોલા એ મોટા સુલક છે. ઇસ. ૧૯૧૦ થી ફ્રેંચ કોંગોનું નામ બદલી ફ્રેંચ કંકોવેન્ટોરીઅલ આફ્રિકા રાખવામાં આવ્યું છે.

ફ્રેન્ચ ઇન્ડોચીના અને આફ્રિકા કિનારા પર આવેલું છે. એનો વિસ્તાર ઇશિયાનમાં ચાહ સરોવર સુધી છે. આ મુલકનો કિનારો પણ મહેરીઅસ છે. મુખ્ય નિકાસ તેલ, સાગ, રબર, વેનિલા, ખુંદ, હાથીદાંત અને શાહમુગનાં પીછાં છે. લીબ્રવેલી બંદર છે. આ જગ્યા પણ ગુલામગીરીમાંથી છોડાવેલા હબસીઓને માટે હતી.

કોંગોનું રાજ્ય બેલ્જિઅમને તાબે છે. સ્ટેનલીએ કોંગો નદીના પ્રદેશની શોધ ઇ.સ. ૧૮૭૬ માં કરી હતી અને ઇ.સ. ૧૮૭૯ માં પાછો નદી માર્ગે અંદરના ભાગમાં એ ગયો હતો અને તે વખતે પાંચ વર્ષ સુધી રહ્યો હતો. બેલ્જિઅમના રાજાએ આ મુસાફરીનો બધો ખર્ચ આપ્યો હતો તેથી ઇ.સ. ૧૮૮૫ માં બર્લિનની કોંગ્રેસે એ મુલક બેલ્જિઅમના રાજાની દેખરેખ નીચે મૂક્યો. ઇ.સ. ૧૯૦૯ માં એ મુલક બેલ્જિઅમના રાજ્યમાં જોડી દેવામાં આવ્યો. આ મુલક અંદરના ભાગમાં મોટો છે. કિનારા પર માત્ર થોડીજ જમીન બેલ્જિઅમના તાબામાં છે. તાંબુ અને લોખંડ મુખ્ય ખનીજો છે. મુલકનો અડધા કરતાં વધારે ભાગ જંગલથી ભરપૂર છે, તેથી મુખ્ય નિકાસ રબર, તેલ, ખુંદ અને સાગ છે. જંગલમાં હાથી પુષ્કળ છે તેથી હાથીદાંત મુખ્ય નિકાસ છે. ખેતીની પેદાશ મરી, ખુંદ, તંબાકુ અને કેળાં છે. બનાના મુખ્ય બંદર છે.

અંગોલા (પોર્ટુગીઝ પશ્ચિમ આફ્રિકા) આફ્રિકામાં શીરગી-ઓનું મોટું સંસ્થાન છે. એ આટલાંટિક મહાસાગર પર ૧,૦૦૦ માઈલ સુધી આવેલું છે. કોંગોના ઉચ્ચ પ્રદેશ કરતાં આના ઉચ્ચ પ્રદેશ પર હવા સારી છે, અને તેથી યુરોપીઅન પ્રજાઓ રહી શકે છે. એનો ઉત્તરનો ભાગ જે કોંગોની સરહદને અડકેલો છે તેમાં જંગલ છે. રૂ, ખુંદ અને શેરડી મુખ્ય પાક છે.

લોંડા મુખ્ય બંદર અને શહેર છે અને ત્યાંથી રેલ્વે અંદરના ભાગમાં જાય છે.

દક્ષિણ આફ્રિકા.

આ ભાગમાં ઘણાં બ્રિટિશ સંસ્થાન છે અને તે બધાં સમ-શીતોષ્ણ કટિબંધમાં હોવાને લીધે તેની હવા સારી છે અને તેથી અંગ્રેજો સંસ્થાન કરી અહીં રહેલા છે. દક્ષિણ આફ્રિકાના અસલ વતનીઓ હોંગ્વા પીળા યુશ્વમેન છે. તેઓને હોટેનટોટ નામના લોકોએ હાંકી કાઢ્યા હતા અને યુરોપીઅન પ્રજાઓએ આ લોકોને કલહારીના રણ તરફ હાંકી કાઢ્યા છે. ઉત્તર તરફથી બાન્ડુ જતના લોકો જેઓ ઝુલુ, બાસુટોસ અને ખેશુઆના નામે ઓળખાય છે તેઓ પણ હાલ અહીં આવી વસેલા છે. આ પાછલી જતો હોટેનટોટના કરતાં હોશિઆર અને તેઓના પ્રમાણમાં સુધરેલા છે. આ પાછલી જતોને કાશર પણ કહેવામાં આવે છે અને તેઓ સોનાની અને હીરાની ખાણોમાં મજૂરી કરે છે.

યુરોપીઅન પ્રજાઓને પહેલો વિચાર અહીં સંસ્થાન કરવાનો નહોતો. તે લોકોને હિંદુસ્તાન જવાના માર્ગ પર બંદરોની જરૂર હતી અને તેથી પહેલાં એ લોકોએ બંદરો કરેલા છે. પોર્ટુગીઝ લોકોએ ઇ.સ. ૧૪૮૬ માં આ મુલક શોધ્યો અને ઇ.સ. ૧૬૫૨ થી ૧૭૯૬ સુધી આ મુલક વલંદાને તાબે હતો. વલંદા લોકોએ પહેલું બંદર કેપટાઉન કર્યું અને શીરંગી લોકોએ ડેલાગોઆ અખાત પર કર્યું. ફ્રેંચ લોકો પણ અહીં આવીને વસ્યા અને બોઅરો અથવા આફ્રિકેન્ડર્સ એ લોકોની ઓલાદ છે. ફોર્મરલીમાં હીરાની ખાણ અને ટ્રાન્સવાલમાં સોનું નીકળ્યા પછી ખાસ કરીને અંગ્રેજ લોકોની વધારે સંખ્યા અહીં આવીને વસી.

ક્રીઓ બુશિરથી ઓરેન્જ નદી સુધીનો મુલક જર્મનીને તાબે હતો અને તે જર્મન નૈઋત્ય આફ્રિકા નામે ઓળખાતો. હાલ તે અંગ્રેજ સરકારના હુકમ નીચે છે. આ મુલક ખેતીને લાયક નથી. એના અંદરના ભાગમાં તાંબાની ખાણો છે. એનું મુખ્ય શહેર વિંધાઈક અંદરના ભાગમાં આવેલું છે.

નર્ત્કત્યના મધ્ય ભાગમાં વાલકિશ ઉપસાગર પર એક નાનું બ્રિટિશ સંસ્થાન કેપ ઓફ ગુડ હોપ સંસ્થાનની દેખરેખ નીચે છે.

દક્ષિણ આફ્રિકામાં કેપ ઓફ ગુડ હોપ, નાતાલ (ગુલ્ડલાંડ અને ટેંગિલેન્ડ સહીત), ટ્રાન્સવાલ, ઓરેન્જ નદીનું સંસ્થાન અને બેશુઆનાલાંડ પ્રિટેક્ટોરેટ (રક્ષણ હેઠળનો મુઘલ) છે. એ બધા દક્ષિણ આફ્રિકાના સંયુક્ત રાજ્ય નામે ઇ.સ. ૧૯૧૦ થી જોળખાય છે. એ બધાના ઉપરી તરીકે કારભાર કરવાને શહેનશાહ તરફથી એક ગવર્નર જનરલ નિમાય છે. એની રાજધાની પ્રિટોરીઆ છે, પણ કાયદા બાંધનરી સભા કેપટાઉનમાં મળે છે,

કેપ ઓફ ગુડ હોપમાં (ઇ.સ. ૧૯૧૦ પહેલાં આ બધાં સંસ્થાનને નામે જોળખાતા) ની હવા સુધી અને તંદુરસ્ત છે. ઐટકાડ નામના મેદાનમાં પુષ્કળ ધાસ ઉગે છે તેથી ત્યાં ઢાર ઉછેરવામાં આવે છે. ખેતીની પેદાશ નૈર્ત્કત્યમાં દ્રાક્ષ, ધઉ અને તંબાકુ છે અને પૂર્વમાં ધઉ અને મકાઈ છે. એનાં મુખ્ય ખનીજ કોલસા, હીરા અને તાંબુ છે.

કીંગ્મરલીની ખાણમાંથી સરાસરી દર વર્ષે ૪૫,૦૦,૦૦૦ પૌંડની કીમતના હીરા નીકળે છે. કેપટાઉન (૨૦૬,૫૫૮) રાજધાની અને બંદર ટેબલ પહાડની તળેટીમાં વેપારનું મોટું મથક છે. ઓસ્ટ્રેલિઆના માર્ગ પર એ મોટું કોલિંગ સ્ટેશન છે અને કરોથી કે કેપ સુધીની રેલ્વેનો છેડો છે. અહીં દક્ષિણ આફ્રિકાની મોટી પાર્લામેન્ટ મળે છે. કીંગ્મરલી (૩૯,૩૨૦) હીરાની ખાણને માટે પ્રખ્યાત છે. બાસુટોલેન્ડ ઇ.સ. ૧૮૮૪ થી કાઉન કોલોની (રાજ્ય સંસ્થાન) છે. એમાં ખેતીની પેદાશ ધઉ છે. આ સંસ્થાન ઇશાનમાં આવેલું છે.

નાતાલ ઇ. સ. ૧૮૯૭ માં વારકોડીમાએ નાતાલ (૨૪ મી હીસેંબર લોર્ડ જસસ કામ્પ્સ્ટની જન્મ તારીખ છે તેથી. તે દિવસ શ્રીરંગીની ભાષામાં નાતાલ કહેવાય છે) ને દિવસે શોધી કાઢ્યો હતો તેથી એનું નામ નાતાલ પડ્યું છે. એનો કિનારાનો પ્રદેશ ધણી ફળદ્રુપ છે અને ત્યાં શેરડી, ચોખા વગેરે થાય છે. પહાડોના ઢાળ ઉપર

ચા થાય છે. એમાં ખનીજો કાલસા, લોખંડ, સોનું, રૂપું, સીસું વગેરે છે. પણ હાલ ફક્ત કાલસા ખોદવામાં આવે છે. એની રાજધાની પીટરમારિટઝબર્ગ (૩૫,૦૭૭) ઇ. સ. ૧૮૩૬ માં સ્થાપવામાં આવ્યું હતું અને ૨,૦૦૦ ફુટની ઉંચાઈએ ફળદ્રુપ પ્રદેશમાં છે. હર્બન (૧,૪૦,૩૨૪) મુખ્ય બંદર છે અને ત્યાંથી માલ પરદેશ ચઢે છે. ઝુલુલેન્ડ અને ટાંગાલેન્ડ નામનાં બે નાનાં રાજ્યો પર નાતાલ દેખરેખ રાખે છે. ટાંગાલેન્ડ કિનારા પર આવેલું છે અને તેની હવા ખરાબ છે.

ટ્રાન્સવાલ પ્રાંત વાલ નદીની ઉત્તરે આવેલો છે અને તેથી એ ટ્રાન્સવાલ (વાલ નદીની પેલી તરફનો મુલક) કહેવાય છે. આમાં મુખ્ય વસ્તી બોઅરલોકોની છે. આ સંસ્થાનમાં સોનાની ખાણો પુષ્કળ છે અને દર વર્ષે લગભગ ત્રણ કરોડ પૌંડની કીમતનું સોનું નીકળે છે. એમાં મોટામાં મોટું શહેર જોહાન્સબર્ગ (૨,૮૪,૧૯૧) ૬,૦૦૦ ફુટની ઉંચાઈએ છે. અહીંથી રેલ્વે દરેક દિશામાં જાય છે. પ્રિટોરીઆ (૭૩,૭૭૦) દક્ષિણ આફ્રિકાના ગવર્નર જનરલના રહેઠાણનું સ્થળ છે. સ્વાઝીલેન્ડના નાના રાજ્ય પર ટ્રાન્સવાલનું રાજ્ય દેખરેખ રાખે છે.

ઓરેન્જ પ્રાંત ટ્રાન્સવાલની દક્ષિણે આવેલો છે. એમાંથી વહેતી ઓરેન્જ નદી પરથી એનું નામ ઓરેન્જ પ્રાંત પડ્યું છે. આની હવા સારી છે અને હિંદુસ્તાનની માફક વર્ષમાં ચાર મહીનાજ વરસાદ પડે છે. એની મુખ્ય નિકાસ ઉન, શાહમૃગનાં પીછાં, ચામડાં, હીરા અને અનાજ છે. એની રાજધાની બ્લોમફોંટિન છે. (૩૮,૮૬૫) છે. કેપટોલોનીની ઉત્તરમાં બેથુઆનાલાંડ બ્રિટિશના રક્ષણ હેઠળ છે. આ મુલકમાં વરસાદ લગભગ પડતો નથી.

ઝાંબેઝી નદીના પ્રદેશમાં રોડેસીઆ નામનો પ્રાંત આવેલો છે. ન્યાસાલેન્ડનો દેખરેખ નીચેનો મુલક અને પોર્ટુગીઝ પૂર્વ આફ્રિકા પણ આ પ્રદેશમાં આવેલા છે.

રોડેસીઆ પૂર્વ અને પશ્ચિમ પોર્ટુગીઝ આફ્રિકાની વચ્ચે આવેલો છે. સેસિલ રોડસ નામના એક બ્રિટિશ રાજનીતિજ્ઞ અને વેપારી

પુરુષ જે ઈ. સ. ૧૯૦૨ ગુજરી ગયા તેના નામ પરથી એનું નામ રોડેસીઆ પડ્યું છે. એ મુલક બ્રિટિશ સાઠથ આફ્રિકા કંપનીના હાથમાં છે અને તેના પહેલા ડિરેક્ટર સેસીલ રોડસ હતા.

ઝાંબેઝી નદી એના ઉત્તર અને દક્ષિણ રોડેસીઆ એમ બે ભાગ કરે છે. ઉત્તર રોડેસીઆના ભાગમાં જંગલો આવેલા છે અને અને તેની પેદાશ રબર, ઇંદ, નાળીએર, ખાંડ અને રૂ છે. એનું મુખ્ય શહેર લિવિંગ્સ્ટોન રાજધાની છે. દક્ષિણ રોડેસીઆમાં માતાબેલી-લેન્ડ અને મશોનાલેન્ડ આવેલા છે. છેલ્લાં વીસ વર્ષમાં આ પ્રદેશ સોનું, ખીખ્ખા ખતીબો અને ફળદ્રુપ જમીનને લીધે આખાદ થયો છે. એની મુખ્ય નિકાસ સોનું, રૂ, તંબાકુ, ચોખા, મકાઈ અને ખાંડ છે. બુલવાયો અને સેલિસબરી (રાજધાની) એ વેપારનાં મુખ્ય સ્થળો છે. ઉત્તરમાં ન્યાસાલેન્ડ (બ્રિટિશ સેન્ટ્રલ આફ્રિકા) સંસ્થાન છે અને તેની મુખ્ય પેદાશ રૂ, ખાંડ અને તંબાકુ છે.

પોર્ટુગીઝ પૂર્વ આફ્રિકા (મોઝાંબિક) હિંદી મહાસાગરના કિનારા પર ડેલાગોઆ અખાતથી ઉત્તરે ડેલગાડો બુશિર સુધી ગયેલું છે. વાસ્કોડાગામાએ જ્યારે હિંદુસ્તાન તરફ સુસાઈરી કરી ત્યારથી એટલે ઇ.સ. ની પંદરમી સદીથી આ મુલક શ્રીરંગીઓના હાથમાં છે. એની હવા સારી નથી. અંદરના હુન્ન પ્રદેશના ભાગ પર હવા સારી છે. એની મુખ્ય નિકાસ તેલ્લીબીઆં, મીણુ, શુદ્ધ, તંબાકુ અને રબર છે. લોંરેસોમાર્ક ડેલાગોઆ અખાત પર મોટું બંદર છે અને તે ટ્રાન્સ-વાલ સાથે રેલ્વેથી જોડાયેલું છે.

આફ્રિકાના પૂર્વે કિનારા પર પોર્ટુગીઝ પૂર્વ આફ્રિકાની ઉત્તરે પાછાં જુદી જુદી યુરોપીઅન પ્રજાનાં સંસ્થાનો આવેલાં છે.

ટાંગાનિકા સંસ્થાન ડેલગાડો બુશિરથી તે છેક ઝાંઝીબારની ઉત્તરે પેઆ ટાપુ સુધી આવેલું છે. એની મુખ્ય પેદાશ મગફળી, મકાઈ, ચોખા, વટાણા, રબર અને કોપરાં છે. એની રાજધાનીનું શહેર દાર એસ સલામ કિનારા પર સાફ બંદર છે અને ત્યાંથી રેલ્વે ટાંગાનિકા સરોવર સુધી ગયેલી છે.

એની ઉત્તરમાં કેનીયા સંસ્થાન (બ્રિટિશ મધ્ય આફ્રિકા) અને યુગન્ડા નામનો મુલક આવેલો છે. ઉત્તરમાં આબિસિનિયા અને ઈજિપ્તિયન સુદાનના મુલકથી દક્ષિણે વિક્ટોરિયા ન્યાન્ઝા સરોવર સુધી આ મુલક આવેલો છે. એનું મુખ્ય શહેર મોમ્બાસા (૪૦,૦૦૦) પૂર્વ કિનારા પર બધા બંદરોમાં ચઢિઆતું છે. એમાં યુગન્ડાનો બ્રિટિશના રક્ષણ હેઠળનો મુલક આવેલો છે.

નેરોબી (૨૪,૩૦૦) શહેર ઉચ્ચ પ્રદેશ પર યુગન્ડામાં આવેલું છે. મોમ્બાસાથી વિક્ટોરિયા ન્યાન્ઝા પર આવેલા પોર્ટ સેંટ્-લો-રેન્સ સુધી રેલ્વે બાંધેલી છે એટલે આ બાજુ વેપાર વધશે એવી આશા છે. ઇ.સ. ૧૮૯૫ માં બ્રિટિશ આફ્રિકા કંપનીએ આની વ્યવસ્થા અંગ્રેજ સરકારને સોંપી દીધી.

આ કિનારા પર ઝાંઝીબાર અને પેમ્બા નામના બે ટાપુઓ આવેલા છે. ઝાંઝીબારનો ટાપુ સુલતાનને તાબે છે પણ તે સુલતાન બ્રિટિશના રક્ષણ હેઠળ છે. પેમ્બા ટાપુ પણ બ્રિટિશના રક્ષણ હેઠળ છે. દેટલા વર્ષો સુધી આરબ લોકોના તાબામાં આ મુલક હતા. ઇ.સ. ૧૮૯૦ માં આ ટાપુઓ બ્રિટિશના રક્ષણ હેઠળ આવ્યા. એની મુખ્ય નિકાસ લવંગ, જાયફળ, હાથીદાંત અને કોપરાં છે. અહીં ઘણા હિંદુઓ વેપારને અર્થે જઈ વસેલા છે.

બ્રિટિશ પૂર્વ આફ્રિકાની ઉત્તરમાં એડનના અખાત સુધીનો મુલક ત્યાં વસતા સોમાલી લોક પરથી સોમાલીલેન્ડ કહેવાય છે. ગ્વાડાફુઈ બુચિરની દક્ષિણનો ભાગ ઇટલિને અને એડનના અખાત થરનો ભાગ બ્રિટિશ અને ફ્રેંચને તાબે છે.

ઈટાલિયન સોમાલીલેન્ડનું મુખ્ય બંદર મોગાડીશો (૧૪,૦૦૦) કિનારા પર આવેલું છે.

બ્રિટિશ સોમાલીલેન્ડ એડનના અખાત પર આવેલું છે. બંદર એની મુખ્ય નિકાસ હાથીદાંત, ગુંદર અને ચામડાં છે. એનું મુખ્ય બંદર બરબરો (૩૦,૦૦૦) છે.

ફ્રેંચ સોમાલીલેન્ડ ધણોજ નાનો મુલક છે અને તે બાબલ-માંડપની સામુદ્રધુની પર આવેલું છે. એનું મુખ્ય શહેર અને બંદર જીબુટી (૮૩૬૬) છે. જીબુટીથી હરાર સુધીની રેલ્વે બાંધેલી છે. આ ત્રણે સોમાલીલેન્ડની પેદાશ યુદ્ધ, ઇસિસ અને કસ્ટુરી છે. નીચાણ વાળી જમીનમાં ખાંડ, રૂ, કેળાં અને ગળી થાય છે.

ફ્રેંચ સોમાલીલેન્ડની ઉત્તરમાં ઇરિટ્રિયા નામનો ઇટલીના તાબાનો મુલક રાતા સમુદ્ર પર છે. એ મુલક રેતીનું રણ છે. એનું મુખ્ય શહેર મસોઆ (૨,૬૪૫) રાતા સમુદ્ર પર બંદર છે અને અસમારા (૧૪,૭૧૧) રાજધાનીનું ગામ ઉચ્ચ પ્રદેશ પર આવેલું છે. અહીં દરીઆમાંથી દર વર્ષે ૩૦,૦૦૦ પૌંડની કીંમતનાં મોતી દરવર્ષે નીકળે છે. મુખ્ય નિકાસ કાપરાં છે.

આબિસિનિયા ઇરિટ્રિયાની પશ્ચિમે આવેલો દેશ સ્વતંત્ર છે. ઇ.સ. ૧૮૮૯ થી ઇટલીની દેખરેખ નીચે આ પ્રાંત હતો, પણ ઇ.સ. ૧૮૯૬ થી આ પ્રાંત સ્વતંત્ર રાજ્ય તરીકે ઓળખાય છે. એમાં શુરી નાઇલ અને અતપરા નામની બે નદીઓ આવેલી છે. આ દેશ ઉચ્ચ પ્રદેશ અને પહાડી છે. મુખ્ય વેપાર સોનું, હાથીદાંત અને યુદ્ધનો છે. મીઠું નિકાસ છે. હાલની રાજધાની એડીસઅબાબા છે. મગદલાનો કિલ્લો સર નેપીઅરે ઇ.સ. ૧૮૬૮ માં સર કર્યો હતો અને અંગ્રેજોએ રાજ થીઓડરને હરાવ્યો હતો. સ્વિતઝર્લ્લાંડની માફક એની એક બાજુએ દરીઓ આવેલો નથી. જીબુટીથી ફ્રેંચ લોકો એડીસઅબાબા સુધી રેલ્વે લઈ જવા માગે છે.

આફ્રિકાના ટાપુઓ.

આફ્રિકાની આજુબાજુ જે ટાપુઓ આવેલા છે તે પણ જુદી જુદી યુરોપીઅન પ્રજાના તાબામાં છે.

આટલાંટિક મહાસાગરના ટાપુઓ.

એઝોર્સ ટાપુ આટલાંટિક મહાસાગરમાં ઉત્તરમાં આવેલા છે.

તે પોર્ટુગાલને તામે છે. એ જ્વાળામુખીના ટાપુ છે. એની નિકાસ અનનાસ, નારંગી, અનાજ અને દારૂ છે. મડીરા ટાપુ મોરાકકોના પશ્ચિમ કિનારા પર છે અને પોર્ટુગાલને તામે છે. એ ટાપુની ઉંચાઈ ૬,૦૦૦ ફુટ છે તેથી હવા સારી છે અને માંદા માણસો હવા ફેરને માટે ત્યાં જઈ રહે છે. એની મુખ્ય નિકાસ દારૂ અને દ્રાક્ષ છે. મડીરામાં મુખ્ય શહેર અને બંદર પુન્થલ (૨૪,૬૮૭) છે.

કનેરી ટાપુ મડીરાની દક્ષિણે સ્થેનને તામે છે. એ પહાડી છે અને એનું ઉંચું સિખર ટેનેરી ૧૨,૦૦૦ ફુટ ઉંચું છે. એની ખેતીની પેદાશ, દ્રાક્ષ, બટાટા, ટોમેટો અને કેળાં છે. મુખ્ય શહેર સાંતાક્રુઝ (૬૩,૬૪૯) અને મુખ્ય બંદર પાલ્મા (૭૦,૨૮૨) છે.

એસનશન અને સેંટહેલીના નામના બે ટાપુઓ અંગ્રેજ સરકારને તામે છે. એસનશન ટાપુની હવા સારી છે. ત્યાંના લોકોનો મુખ્ય ધંધો કાચખાના ઢાલની ચીજો બનાવવાનો છે. સેંટ હેલીનામાં જંગલો કાપી નાખવાને લીધે ટાપુ પર બહુ વનસ્પતિ નથી. અહીં નેપોલીઅન બોનાપાર્ટ^૧ અને બોઅર સરદાર ક્રોજનેર કેદ કરવામાં આવ્યા હતા. નેપોલીઅન બોનાપાર્ટ^૧ ઇ.સ. ૧૮૨૧ માં આ ટાપુમાં મરી ગયો અને તેનું મુકદ્દમ ત્યાર પછી ઇ.સ. ૧૮૪૦ માં પારિસ લઈ જવામાં આવ્યું હતું.

હિંદી મહાસાગરના ટાપુઓ.

હિંદી મહાસાગરમાં આવેલો માદાગાસ્કરનો મોટો ટાપુ ફ્રાંસને તામે છે. એનો પૂર્વ કિનારો જંગલોથી ભરપૂર છે પણ પશ્ચિમ કિનારો ષળદ્રુષ છે. પૂર્વ કિનારે વધારે વરસાદને લીધે ભુંદ, શેરડી, ચાહ, ચોખા

૧. નેપોલીયન બોનાપાર્ટ ફ્રાંસમાં મધ્યમ વર્ગનો પુરુષ હતો. ચોતાના પરાક્રમથી તે શહેનશાહની પદવી સુધી પહોંચ્યો હતો અને એક વખતે આખા યુરોપ ખંડને તેણે પ્રબળ્યો હતો. ઇ.સ. ૧૮૧૫ માં અંગ્રેજ સરકારે તેને હરાવી સેંટ હેલીનામાં કેદ કર્યો હતો.

૨. છેહી બોઅર લડાઈમાં બોઅર લોકોનો એક બહાદુર સરદાર હતો. તેને આખરે લૉર્ડ રૉબર્ટ્સ નામના એક મહાન અંગ્રેજ સરકારને તામે થયું પડ્યું.

અને મકાઈ થાય છે. સુખ્ય નિકાસ ઢોર, ચામડાં, શુંદર, રબર, મીણ, ચોખા, બુંદ, ચા, ખાંડ અને વેનીલા છે. એન્ટેનાનારીવો (૬૩,૧૧૫) સુખ્ય શહેર અને ટેમ્પેટવ (૧૫,૦૦૦) બંદર છે. એના અસલ વતની મલય જાતના છે. આ ટાપુ ડાએઝ નામના શીરંગી વહાણવટીએ શોધી કહાડ્યો હતો. ઈ. સ. ૧૮૯૫ થી આ ટાપુ ક્રાંસના હાથમાં છે.

કેમોરો ટાપુ, અને રીયુનીયન ટાપુ જે માદાગાસ્કરની નજીક આવેલા છે તે ક્રાંસને તાબે છે. મોરિશિઅસ ટાપુ માદાગાસ્કરની પૂર્વે ૫૦૦ માઇલ પર બ્રિટિશ સંસ્થાન છે. આ ટાપુ પણ શીરંગીઓએ શોધી કહાડ્યો હતો, પણ ઈ. સ. ૧૮૧૦ થી અંગ્રેજના હાથમાં છે. એની સુખ્ય પેદાશ ખાંડ છે અને તેના નામ પરથી તે મોરીસ ખાંડ કહેવાય છે. જે રેલ્વે ટાપુમાં ખાસ વેપારની સવડ માટે કરેલી છે. એતું સુખ્ય શહેર પોર્ટલુઇ (૩૫,૩૦૦) છે.

મોરિશિઅસની ઉત્તરે ૧,૦૦૦ માઇલ પર સૈશલબેટ બ્રિટિશ સંસ્થાન છે. એમાં વસ્તી નહીં જેવી છે. સુખ્ય પેદાશ નાળીએર અને વેનીલા છે. એમાં નાના મોટા ૮૯ ટાપુ છે. તેમાં સુખ્ય ટાપુ માહી છે અને સુખ્ય શહેર પોર્ટ વિક્ટોરીઆ છે.

આફ્રિકાના કિનારા પર ગ્વાડાલુપ્સ બ્રિટિશની પ્રજ્ઞાનમાં આવેલા સોકોટ્રા ટાપુ એડનની એટલે મુંબઇ સરકારની હેખરેખ નીચે છે. ઈ. સ. ૧૮૯૬ થી આ ટાપુ અંગ્રેજ સરકારના તાબામાં છે. એની સુખ્ય પેદાશ, ખજુર, શુંદર અને ઢોર છે. અસલ એ મસ્કતના સુલતાનના તાબામાં હતો.

આસ્ટ્રેલિઆ.

પ્રાસિરિક મહાસાગરના મોટામાં મોટા એટ આસ્ટ્રેલિઆનું ક્ષેત્ર-ફળ ૩૦,૦૦,૦૦૦ ચો. માઇલ એટલે લગભગ યુરોપખંડથી પોર્ટુ છે. આસ્ટ્રેલિઆ શબ્દનો અર્થ દક્ષિણની ભૂમિ (આસ્ટર-દક્ષિણનો પવન) થાય છે. ઈ. સ. ૧૫૦૩ માં એક ફ્રેંચ ખલાસીએ આ ટાપુ જોએલો એમ કહેવામાં આવે છે. ત્યાર પછી સો વર્ષે ફરનાન્ડીસ ડિસ્કવેરોસ

નામના એક શિરંગી ખલાસીએ આ ટાપુનું નામ ટેરા આસ્ટ્રેલિસ (દક્ષિણની શ્રીમંત) પાડ્યું હતું. વલંદા લોકોએ ત્યાર પછી ઉત્તર કિનારાની શોધખોળ કરી હતી અને તે લોકોએ એનું નામ ન્યુહોલાંડ રાખ્યું હતું. ઇ. સ. ૧૭૭૦ માં કેપ્ટન કુક નામના અંગ્રેજ ખલાસીએ પૂર્વ કિનારાની શોધ કરી. તેના રીપોર્ટ પરથી અંગ્રેજ સરકારે ઇ. સ. ૧૭૮૮ માં કેટલાક દેશનિકાલ થએલા કેદીઓને માટે ખોટાની બેમાં સંસ્થાન સ્થાપ્યું. પણ ત્યાંની હવા ઠીક ન લાગવાથી હાલ સિડની છે ત્યાં સંસ્થાન સ્થાપ્યું. ઇ. સ. ૧૭૮૮ ના જાનેવારીની ૨૬ મી તારીખે એ કિનારા પર બ્રિટિશ વાવટો રોપ્યો હતો તેથી આજે પણ ૨૬ મી જાનેવારી આખા આસ્ટ્રેલિઆમાં તહેવાર તરીકે પળાય છે. ઇ. સ. ૧૮૫૧ માં પહેલી વખત સોનું જડ્યું ત્યારથી વસ્તી ઘણીજ વધી પડી છે.

ખરી રીતે યુરોપ, એશિઆ અને અમેરિકાના લોકોને આ નવી દુનિયા લાગે છે, કારણકે અહીં કંઈ કંઈ કમજ જુદો છે. જે વખતે યુરોપીઅન પ્રજા અહીં વસવા આવી તે વખતે એકપણ જાતનું અનાજ અને એકપણ જાતનું પાણી પ્રાણી જોવામાં આવ્યું ન હતું. અહીં આંચળવાળાં પ્રાણી ઈંડાં મુકે છે. આંચળવાળાં જનાલરોને પેટે કાચળી હોય છે અને તેમાં તેઓ બચ્ચાં રાખે છે. આપણા દેશમાં ઝાડનાં પાતરાં ખરી પડે છે ત્યારે ત્યાં ઝાડની છાલ ખરી પડે છે. ત્યાં ચોપમાં જનાલરો બે પગે દોડે છે. ત્યાં હજારો જાતના પુચ્છનુમા ડુલો છે, પણ કોઈમાં ખૂશબો નથી. પક્ષીઓ મધુર અવાજ કાઢતાં નથી. એની વનસ્પતિ પણ ખીલકુલ જુદીજ પડે છે. ત્યાં ઝાડોનાં પાંદડાં ઉમાં લટકતાં હોય છે અને આપણા દેશનાં પાંદડાં આડાં હોય છે. એમાં યુકેલિપ્સનાં ઝાડ ૩૦૦ ફુટ ઉંચા અને વીસ ફુટ વ્યાસની જડાઈના નજરે પડે છે. અંગ્રેજ લોકોએ રજા પછી બધી જાતનાં અનાજ દાખલ કર્યા છે અને બધાં પ્રાણી લાઈ જઈ વસાવ્યાં છે. તેમાં સસલાં એટલાં બધાં વધી ગયાં છે કે તે ખેતરોને નુકસાન કરે છે. પશ્ચિમ આસ્ટ્રેલિઆમાં તેને અટકાવવાને ૩,૫૦,૦૦૦ પૌંડ ખર્ચીને ખેતરોને સાફ વાડો કરેલી છે.

આપણી તરફ સ્થિતિઓ હોય છે ત્યારે તેમાં દક્ષિણ ગોળાર્ધને લીધે ઉનાળો હોય છે

એનો મધ્ય અને પશ્ચિમ ભાગ ઉચ્ચ પ્રદેશ છે અને એના પૂર્વ કિનારા તરફ પહાડો છે. દક્ષિણમાં એ પહાડ વિક્ટોરિઆથી શરૂ થઈ, ન્યૂસાઉથવેસ્ટ અને ક્વીન્સલેન્ડમાં થઈ ઉત્તરે કેપટાઉન સુધી જાય છે. એનું ઉંચામાં ઉંચું શિખર માઉન્ટ ટાઉન્સેન્ડ ૭,૩૮૦ ફુટ ઉંચું છે. કિનારા પર કુદરતી રીતે જમીન નીચી છે. એમાં સર્વથી મોટી નદી મરે છે. એને ડાલ્ફિંગ નામની નદી મળે છે. ડાલ્ફિંગના મૂળથી મરેની લંબાઈ ૨,૩૪૫ માઈલ છે. એના કિનારા પર ઉત્તરે કાર્પેન્ટારિઆ અખાત, અને દક્ષિણે ગ્રેટઆસ્ટ્રેલિઆન અખાત, સ્પેન્સર અખાત અને સેન્ટવિન્સેન્ટ અખાત છે. એના કિનારા પર સારા બંદરો નથી પણ ક્વીન્સલેન્ડની પૂર્વે આવેલી ગ્રેટબેરીઅરરીફને લીધે મહાસાગરનાં પાણી તોફાની નથી. સિક્કની અને હોબાર્ટ સારાં બંદર છે. વેપારની સવડ માટે રેલ્વેઓ ૨૩,૦૦૦ માઈલ બાંધેલી છે. એક રેલ્વે સાઉથ આસ્ટ્રેલિઆથી પશ્ચિમ આસ્ટ્રેલિઆ સુધી છે અને બીજી ઉત્તરથી દક્ષિણ બાંધવાની યોજના ચાલે છે. ન્યૂસાઉથવેસ્ટ અને વિક્ટોરિઆમાં પુષ્કળ ધાતુ થાય છે. ક્વીન્સલેન્ડના કિનારા પર મકાઈ થાય છે. દક્ષિણ આસ્ટ્રેલિઆ, ન્યૂસાઉથ વેસ્ટ અને વિક્ટોરીઆમાં દ્રાક્ષ થાય છે. આ ઉપરાંત શેરડી, બુંદ, તંબાકુ, વગેરે પણ ખેતીની પેદાશ છે.

બીજી મુખ્ય નિકાસ ઉત્પાદન છે. ગરમ કાપડ જે મરીનો નામે ઓળખાય તે આ ઉત્પાદન છે. ખનીજો આ ખંડમાં પુષ્કળ છે અને તેથીજ એની આબાદાની વધી છે. પશ્ચિમ આસ્ટ્રેલિઆ, વિક્ટોરિઆ અને ક્વીન્સલેન્ડમાંથી સોનું નીકળે છે અને હિન્દિઆના સોનાને પાંચમો ભાગ આ ખંડમાંથી નીકળે છે. ટાસમાનિઆમાંથી પણ સોનું, રૂપું અને સીસું નીકળે છે. બીજાં ખનીજો કાલસા, તાંબુ વગેરે છે. ઈ. સ. ૧૮૫૧ માં સોનું જડ્યું ત્યારથી આજ સુધીમાં ૫૦ કરોડ પૌંડની કીંમતનું સોનું આસ્ટ્રેલિઆમાંથી નીકળ્યું છે અને તેથીજ

આસ્ટ્રેલિઆમાં ત્રણ ટંકશાળ સોનાના સિક્કા પાડવા સાર છે. ઈ. સ. ૧૯૦૧ માં આસ્ટ્રેલિઆના સંસ્થાનોએ પોતાનું સામ્રાજ્ય બનાવ્યું અને દરેક સંસ્થાન ત્યારથી પોતાના રાજ્યની અંદરની વ્યવસ્થા પોતે કરે છે. પણ આખા આસ્ટ્રેલિઆની વ્યવસ્થા શીડીરલ (સામાન્ય) પાર્લામેંટ કરે છે. કાનડાની માફક તેના ઉપરી તરીકે શહેનશાહ તરફથી ગવર્નર જનરલ નીમવામાં આવે છે. શીડીરલ પાર્લામેંટ અને રાજ્યની રાજધાની કેનબરા ન્યુસાઉથવેલ્સમાં રાખવામાં આવી છે. પણ મકાનો પુરાં બંધાઈ રહ્યાં નથી તેથી પાર્લામેંટ હજી મેલબોર્નમાં મળે છે. એ રાજ્ય ક્વીન્સલૅન્ડ, ન્યુસાઉથવેલ્સ, વિક્ટોરિઆ, સાઉથ આસ્ટ્રેલિઆ, વેસ્ટઆસ્ટ્રેલિઆ અને ટાસમાનીઆનું બનેલું છે. નોર્થર્ન ટેરિટરી (ઉત્તરનો સુલક) જે સાઉથ આસ્ટ્રેલિઆના તાબામાં હતો તે શીડીરલ રાજ્યનો ભાગ ગણાય છે.

ઇશાનમાં ક્વીન્સલૅન્ડના પૂર્વ કિનારા પર દુનિયામાં મોટામાં મોટો “ગ્રેટ કેરલ રીર” (મોટાં પરવાળાંના ખડકો) ૧,૨૦૦ માઇલ સુધી આવેલો છે. એની અને કિનારા વચ્ચે પાણી શાંત છે તેથી વહાણો નિર્ભયપણે ફરી શકે છે. એની રાજધાની બ્રિસબેન (૨,૦૯,૬૯૯) ફરીઆથી ૨૫ માઇલ અંદર છે. મુખ્ય બનીજ સોનું, રૂપું, કોલસા અને તાંબુ છે.

ક્વીન્સલેન્ડની દક્ષિણે જુનામાં જુનું સંસ્થાન ન્યુસાઉથવેલ્સ છે. એની રાજધાની સિડની (૮,૯૭,૬૪૦) જુનું મોટું શહેર અને અંદર છે. શહેરમાં ટંકશાળ, વિશ્વવિદ્યાલય અને મોટી વેપારાળા છે. યુરોપથી જે આગમોટો આવે છે તે આ અંદરે અટકે છે. વળી એ નૌકાસૈન્યનું પણ સ્થળ છે.

ન્યુસાઉથવેલ્સની દક્ષિણે વિક્ટોરિઆ રાજ્ય છે. આ રાજ્યના બધા ભાગમાંથી સોનું નીકળે છે. મેલબોર્ન (૭,૮૪,૦૦૦) રાજ્યધાની અને અંદર છે. એ શહેર હાલ આખા આસ્ટ્રેલિઆની રાજધાની ગણાય છે જો કે રાજધાનીનું શહેર કેનબરા નક્કી છે.

ઉપલાં ત્રણે રાજ્યોની પશ્ચિમમાં સાઉથ આસ્ટ્રેલિઆનું^૧ રાજ્ય છે. એના ધણા ભાગમાં રણ છે પણ સૌથી વધારે ઘઉં એ રાજ્યમાં પાકે છે. એની રાજધાની એડેલેઇડ (૨,૫૫,૩૧૦) છે.

સાઉથ આસ્ટ્રેલિઆની પશ્ચિમમાં વેસ્ટ (પશ્ચિમ) આસ્ટ્રેલિઆ આવેલું છે. એ રાજ્ય મોટું છે પણ એમાં ઘણો ભાગ રણનો છે તેથી વસ્તી ઓછી છે. સોનું, તાંબુ, રૂપું અને કોલસા એ રાજ્યનાં ખનીજ છે. એની રાજધાની પર્થ (૧,૫૫,૧૨૯) છે.

નોર્થર્ન ટેરીટરી (ઉત્તરનો મુલક) પશ્ચિમ આસ્ટ્રેલિઆ અને ક્વીન્સલેન્ડની વચ્ચે આવેલું છે. એક વખતે એ સાઉથ (દક્ષિણ) આસ્ટ્રેલિઆને તાબે હતું, પણ ઈ. સ. ૧૯૧૧ થી શીડીરલ રાજ્યનો ભાગ ગણાય છે. પોર્ટડેવોર્થનું મુખ્ય બંદર છે.

ટાસ્માનીઆનો નાનો ટાપુ જે દક્ષિણમાં આવેલો છે તે આસ્ટ્રેલિઆના રાજ્યનો એક ભાગ ગણાય છે અને એ પણ સામાન્ય પાર્લામેન્ટમાં સભાસદ મોકલે છે. ટાસ્મન નામના એક વલંદાએ ઈ. સ. ૧૬૪૨ માં એ ટાપુ શોધી કાઢ્યો હતો તેથી એ ટાપુ ટાસ્માનીઆ કહેવાય છે. એની હવા યુરોપીઆનોને માણક આવે છે. આ ટાપુમાંથી પણ સોનું, તાંબુ વગેરે નીકળે છે અને અહીં મેવો સારો થાય છે. એની રાજધાની હોબાર્ટ (૫૨,૧૬૩) સાઈ બંદર છે.

ન્યૂઝીલેન્ડ

આસ્ટ્રેલિઆના અગ્નિ ખુણામાં ૧,૨૦૦ માઈલ પર ન્યૂઝીલેન્ડ આવેલું છે. એ સંસ્થાન બે મોટા ટાપુ અને એક નાના ટાપુનું બનેલું છે. આ ટાપુઓ પણ ટાસ્મને ઇ.સ. ૧૬૪૨ માં શોધી કાઢાયા હતા અને પોતાના દેશ ઝીલેન્ડ ટાપુ ઉપરથી એણે એનું નામ ન્યૂઝીલેન્ડ રાખ્યું હતું. એમાં ઘણા જંગલોથી પર્વતો અને ગરમ પાણીના ઝરા છે. ઉત્તરના ટાપુમાં બળતા જંગલોથી છે અને તેની ૧,૦૦૦ ચો. મા. જગ્યામાં તો ઉના પાણીના ઝરા છે અને ગરમ પ્રવાહી પદાર્થ નીકળ્યા કરે છે. મોટા બે ટાપુ વચ્ચે કુકની સામુદ્રકુની આવેલી છે અને

દક્ષિણ ટાપુ અને સ્કૅન્ડિનેવિયન ટાપુ વચ્ચે ફ્રેવો સામુદ્રધુની છે. દક્ષિણ ટાપુમાં વધારે પહોડો છે અને તેનું ઉચું શિખર માઉન્ટ કુક ૧૩,૦૦૦ ફુટ ઉંચું છે. તે પર ૫૨૨ પડી રહે છે. એતીની પેદાશ ધઉ, સજી, મકાઈ અને મેવો છે. એમાં પણ ખેતીએ પુષ્કળ છે—સોનું, રૂપું, કોલસા, તાંબું, ગંધક અને કેરોસીન. એની રાજધાની વેલિંગટન (૧,૦૭,૦૦૦) ઉત્તરના ટાપુમાં આવેલી છે પણ ખરૂં મોટું શહેર ઓક્લેન્ડ (૧,૫૭,૦૦૦) છે. આ રાજ્યના અસલી વતનીઓ મેઓરી નામે ઓળખાય છે. એ લોકો મજબૂત બાંધાના અને ખબરદાર છે અને તેઓની વસ્તી ૫૨,૦૦૦ છે. ઇ.સ. ૧૮૪૦ માં આ સંસ્થાન તરીકે સ્થાપવામાં આવ્યું હતું પણ ઇ.સ. ૧૮૦૭ થી કેનેડા અને આસ્ટ્રેલિયાની માફક “ ડોમીનીયન ” તરીકે ગણાય છે એટલે કે લાંની પાર્લામેન્ટને રાજ્યકારભાર ચલાવવાની સત્તા છે અને તેની દેખરેખને માટે ગવર્નર જનરલ નામદાર શહેનશાહ નીમે છે. યૂનિલાંડ ઇંગ્લાંડથી લગભગ ૧૮૦° રેખાંશ પર છે તેથી જ્યારે ઇંગ્લાંડમાં બપોરના બાર વાગે છે ત્યારે લાં રાતના બાર વાગે છે. પૃથ્વીના જમીન ગોળાર્ધ અને પાણી ગોળાર્ધ એમ બે ભાગ કરીએ તો ઇંગ્લાંડ જમીન ગોળાર્ધના મધ્યબિંદુ પર છે અને ન્યુઝીલાંડ પાણીના ગોળાર્ધના મધ્યબિંદુ પર આવેલું છે.

હિંદુસ્તાન.

રેલ્વે.

સ્ટીમ એનજીન (વરાળનું એનજીન)ની શોધ પછી દુનિયા પર બધે રેલ્વેઓ બંધાવવા માંડી. હિંદુસ્તાનમાં લૉર્ડ હાઈન્ડ (૧૮૪૪-૧૮૪૭) રેલ્વે બાંધવાનો સવાલ પહેલો ઉપાડયો અને લૉર્ડ ડેલ્હાઉસી (૧૮૪૮-૧૮૫૬) ના વખતમાં ઇ. સ. ૧૮૫૩ માં પહેલી રેલ્વે ખુલ્લી મુકવામાં આવી. શરૂઆતમાં રેલ્વે ખાનગી કંપનીઓએ બનાવી અને સરકારે અમુક બ્યાજ ન ઉત્પન્ન થાય તો તે પુરું કરી આપવાની શરત કરી હતી. આને ખાનગી કંપનીઓ પોતાને સાહસે પણ રેલ્વે બાંધે છે

અને તે લોકો નફો મેળવે છે. હિંદુસ્તાનમાં ચાર માપની રેલ્વે છે. એક ૫'-૬", બીજી ૭'-૩૬", ત્રીજી ૨'-૬" અને ચોથી ૨' ની છે. મોટી બી. બી. એન્ડ સી. આઇ. રેલ્વે ૫'-૬" ની છે. ભરૂચ જંબુસર અને વડોદરા રાજ્યની રેલ્વે ૨'-૬" ની છે અને ઘોળકા અને રજપુતાના રેલ્વે ૩'-૩૬" ની છે. ૨ ટુટની રેલ્વે દાજીલીંગ હીમાલયની છે. આજે રેલ્વે હિંદુસ્તાનમાં કુલ ૩૭,૦૦૦ માઇલ છે તેમાં ૨૭,૮૦૪ માઇલ સ્ટેટ રેલ્વે છે. રેલ્વેથી થોડા વખતમાં સુસાપરી થાય છે એટલુંજ નહિ પણ વેપારને પણ સવડ મળે છે અને તેટલાજ માટે નાનાં રાજ્યો પણ પોતાને ખરચે રેલ્વે બાંધે છે. મુંબરાતમાં વડોદરા રાજ્યે, નાંદોદ રાજ્યે અને છોટા ઉદેપુરના રાજ્યોએ એવી સડકો બાંધેલી છે. મુંબઇથી પેશાવર ૧,૪૫૦ માઇલ, કલકત્તા નાગપુરને રસ્તે ૧,૨૨૩ માઇલ, દિલ્હી ૮૫૬ માઇલ અને મદ્રાસ ૭૯૪ માઇલ દૂર છે છતાં આગગાડીને રસ્તે એ શહેરોમાં જતાં અનુક્રમે ક. ૫૩-૪૭ મી, ક. ૪૦-૫૧ મી, ક. ૨૯-૩૫ મી, અને ૬. ૩૪-૩૦ મીનીટ લાગે છે. મુંબઇથી જી. આઇ. પીને રસ્તે પેશાવર જતાં કલ્યાણ, ઈગતપુરી, નાસિક, મનમાડ, જુસાવળ, લોપાળ, ઝાંસી, ગ્વાલિઅર, આગ્રા, દિલ્હી, મીરત, અંબાલા, અમૃતસર, લાહોર, રાવલપિંડી અને પેશાવર શહેર આવે છે. મુંબઇથી મદ્રાસ જતાં કલ્યાણ, લોનાવલા, પુના, મોંડ, શોલાપુર, હોતગી, રાયચુર, ચુત્તી અને આર્કોનમ આવે છે. મુંબઇથી જી. આઇ. પીને રસ્તે દિલ્હી જતાં ક. ૩૧-૫ મી. લાગે છે. બી. બી. એન્ડ સી. આઇ. રેલ્વેને રસ્તે દિલ્હી જતાં ૨૬ કલાક લાગે છે. બી. બી. એન્ડ સી. આઇ. રેલ્વેએ દિલ્હી જવા સાડ નાગદા મથુરા રેલ્વે કાઢી છે અને તેથી વખત થોડો લાગે છે. આ રસ્તે સુરત, ભરૂચ, વડોદરા, ગોધરા, ડોહડ, રતલામ, નાગકા, કોટા, લારતપુર અને મથુરા આવે છે. વડોદરા આગળથી દિલ્હી જવાનો રસ્તો બદલાય છે. મુંબઇથી જમીન માર્ગે કરાચી ૯૯૩ માઇલ દૂર છે અને ત્યાં ૪૪ કલાકમાં જવાય છે પણ ત્રણ જગાએ અમદાવાદ, મારવાડ અને હૈદરાબાદ (સિંધ) આગળ

માઠી બદલવી પડે છે. મુંબઈથી કલકત્તા સીધા જવાય છે. રસ્તામાં કલ્યાણ, ઇગતપુરી, દેવલાલી, નાસિક, ભુસાવળ, અકોલા, વઘા, નાગપુર, કાઝી, રાજનંદગામ, રાયપુર રાયગઢ અને હૌરા આવે છે. મોટામાં મોટી રેલ્વે નૉર્થવેસ્ટર્ન રેલ્વે (૪,૪૦૮ માઇલ) કરાંચી, પેશાવર અને લાહોર આગળ થઇને જાય છે. મુંબઈ, મદ્રાસ, કલકત્તા અને દિલ્હી એ ચારે મોટી રાજધાનીઓ એકબીજા સાથે સીધી રેલ્વેથી જોડાયેલી છે.

નહેરો.

હિંદુસ્તાનનો પ્રદેશ વરસાદનો છે પણ તે અનિયમિત હોવાને લીધે ખેતીને કેટલીક વખતે નુકસાન થાય છે. વળી સિંધ જેવા પ્રદેશમાં તો ખીલકુલ વરસાદજ નથી. સરાસરી વરસાદ સિંધમાં ત્રણ ઇંચથી ચોરાપુંજમાં ૪૬૦ ઇંચ છે. એક વખતે ચોરાપુંજમાં (આસામ) ૮૦૫ ઇંચ વરસાદ પડ્યો હતો અને સિંધમાં તો કેટલીક વખતે એક ઇંચ પણ પડતો નથી. પંજાબ, વાયવ્ય સરહદનો પ્રાંત, આગ્રા અને અયોધ્યાના સંયુક્ત પ્રાંતો, સિંધ, બિહાર, મદ્રાસ અને મુંબઈ એ દેશોના કેટલાક ભાગમાં વરસાદ અનિયમિત રહે છે અને તેથી કરીને ખેતીને માટે કૃત્રિમ પાણી આપવાની જરૂર છે અને આજ કારણને લીધે આ પ્રાંતોમાં નહેરો વધારે છે. મદ્રાસમાં ૩,૮૪૮ માઇલ મુખ્ય નહેરો અને ૮,૨૪૨ માઇલ પેટા નહેરો, મુંબઈમાં ૨,૪૭૬ માઇલ મુખ્ય નહેરો અને ૧,૦૧૭ માઇલ પેટા નહેરો, બંગાળમાં ૭૦ માઇલ મુખ્ય અને ૨૫૫ માઇલ પેટા નહેરો, આગ્રા અને અયોધ્યાના સંયુક્ત પ્રાંતોમાં ૧,૪૫૯ માઇલ મુખ્ય નહેરો અને ૮,૩૩૧ પેટા નહેરો, પંજાબમાં ૨,૮૩૦ માઇલ મુખ્ય નહેરો અને ૧૨,૦૫૮ માઇલ પેટા નહેરો, વાયવ્ય સરહદના પ્રાંતમાં ૨૬૯ માઇલ મુખ્ય નહેરો અને ૫૨૫ માઇલ પેટા નહેરો, બ્રહ્મદેશમાં ૩૨૩ માઇલ મુખ્ય નહેરો અને ૭૨૯ માઇલ પેટા નહેરો, બિહાર અને ઓરિસ્સામાં ૬૮૪ માઇલ મુખ્ય નહેરો અને ૨૫૨૯ માઇલ પેટા નહેરો, મધ્ય પ્રાંતોમાં ૨૦૩

માધલિ સુખ્ય નહેરો અને ૮૨૬ માધલ પેટા નહેરો છે. કુલ ૧૨,૧૮૩ માધલ સુખ્ય નહેરો અને ૩૪,૫૨૬ માધલ પેટા નહેરો છે, એ નહેરો પછાડી ૬૫,૨૯,૦૦,૦૦૦ રૂપીઆનો ખર્ચ થયેલો છે. આ સિવાય જુના વખતમાં જ્યારે રેલ્વેની સવડ નહોતી તે વખતે વહાણોની સમ-વહની ખાતર થોડી નહેરો બાંધી હતી. સિંધમાં ૮૬ ટકા, પંજાબમાં ૩૩ અને મદ્રાસમાં ૨૧ ટકા જમીન પર નહેરની મદદથી ખેતી કરવામાં આવે છે. લગભગ ૨,૮૦,૦૦,૦૦૦ એકર જમીન પર નહેરના પાણીથી ખેતી કરવામાં આવે છે અને તે લગભગ ૧૨ ટકા હિંદુસ્તાનની ખેતી કરવા લાયક જમીનનો ભાગ છે અને હાલ જેટલી નહેરોની યોજના પર વિચાર ચાલે છે તેટલી બધી યોજના અમલમાં મુકાય તો બીજા ૮૦,૦૦,૦૦૦ એકર ખેતી કરવા લાયક થશે.

પાણીની તાણ છેક અસલના વખતથી જોવામાં આવી છે અને તેથી આવી યોજનાઓ અસલના વખતથી જોવામાં આવે છે. મદ્રાસના ચિંગલપટ્ટ જીલ્લામાં બે મોટાં તળાવો ઇ. સ. ની પહેલાંના બનાવેલાં છે. રોહિલ ખંડમાં નહેરોનાં તળાવો માલમ પડ્યાં છે અને તે ઉપરજ નવી નહેરો કરવામાં આવી છે. વેસ્ટર્ન જમના કેનાલ પંજાબમાં, ઇસ્ટર્ન જમના કેનાલ આગ્રા અને અયોધ્યાના સંયુક્ત પ્રાંતમાં, અને મદ્રાસમાં કાવેરીની નહેરો એ જુની નહેરો છે. વેસ્ટર્ન જમના નહેર ફિરોઝશાહ તખલખના વખતમાં બંધાઈ હતી. એજ નહેર અકબરે ઇ. સ. ૧૫૬૮ માં ફરીથી બંધાવી હતી અને ઇ. સ. ૧૬૨૬ માં શાહજહાનના ઇજતેર અલીમરદખાને એ સમારી હતી. એ નહેર પુરાઇ ગયેલી હતી તે ઇ. સ. ૧૮૨૧ માં અંગ્રેજ સરકારે પાછી ચાલુ કરી હતી. ઇસ્ટર્ન જમના કેનાલ પણ મોગલ સરકારના વખતમાં બંધાઇ હતી. ઇ. સ. ૧૭૮૦ માં એક રોહીલા સરદારે પાછી સમારી ચાલુ કરી હતી અને અંગ્રેજ સરકારે ઇ. સ. ૧૮૩૦ માં પાછી ચાલુ કરી હતી. કાવેરી નદીની નહેર ઇ. સ. ની બીજી સદીમાં બંધાયેલી કહેવાય છે. એ નહેર ઇ. સ. ૧૮૩૪ માં પાછી ચાલુ કર-

વામાં આવી હતી. ગંધા નદીમાંથી બે નહેરો ૫૬૮ અને ૬૬૨ માઇલ બાંધવામાં આવી છે. કૃષ્ણા નદીના મુખ આગળ બેઝવાડાની પ્રસિદ્ધ નહેરો આવેલી છે.

મુંબઈ ઇલાકામાં સિંધમાં ૨,૧૬૯ માઇલ મુખ્ય નહેરો અને ૭૮૦ માઇલ પેટા નહેરો છે, અને તેથી ૧૦ લાખ એકર જમીન ઉપર ખેતી થાય છે. એ સિવાય મુંબઈ ઇલાકાના બીજા ભાગમાં ૩૦૭ માઇલ મુખ્ય નહેર અને ૨૩૭ માઇલ પેટા નહેરો છે અને તેથી ૫૭,૦૦૦ એકર જમીન પર ખેતી થાય છે. ગુજરાતમાં હાથમતી નહેર મોટી છે. તેની લંબાઈ ૬૦ માઇલ છે અને તેની પેટા નહેરો ૮૩ માઇલ છે. એ નહેર સાબરમતી અને ખારી નદીની વચ્ચેના પ્રદેશને પાણી આપે છે. એમાંતું વધારાતું પાણી પ્રાંતીજ આગળ બોખમાં એકઠું કરવામાં આવે છે અથવા તો ખારી નદીમાં જવા દે છે. એમાંથી પાણી અમદાવાદ પાસે આવેલા ચડોળાના તળાવમાં પહોંચે છે અને ચડોળામાંથી પાણી આજુબાજુ નાની નહેરો વડે ખેતરને અપાય છે. એ સિવાય મુળા મુઠા નદી અને કૃષ્ણા નદીમાંથી પણ નહેરો બનાવેલી છે. લાખનહેરમાં અહમદનગરની પ્રવાસ નદીમાંથી પાણી આવે છે અને તે ૨૩ માઇલ લાંબી છે. નીરા નહેર અને ગોકાક નહેર ઈ. સ. ૧૮૭૭ માં દુકાળના કામ તરીકે શરૂ કરી હતી. નીરા નહેર પુના જિલ્લામાં છે. ગોકાક નહેર બેલગામ જિલ્લામાં છે. ગોકાક થોડાથી થોડે દૂર પાણીનો બંધ બાંધેલો છે. એ નહેરમાંથી મીલોને પણ પાણી આપવામાં આવે છે. સિંધમાં સિંધુ નદી પર સકર આગળ મોટો બંધ બાંધી પાણી નહેરોમાં લઇ જવાની યોજના નક્કી થઇ છે અને તેનો ખર્ચ ૧૮ કરોડ ઉપરનો ધારવામાં આવે છે.

વેપારનાં સ્થળો:—બ્યાલગી લોકો ખેતી કરે છે ત્યાં સુધી બહુ મોટાં શહેરો હોતાં નથી. પણ જેમ જેમ કારખાનાંઓ બને છે, અથવા તો રેલ્વેના જંકશનો બને છે અથવા તો બંદર હોવાને લીધે બીજા ખંડોમાંથી માલ આવે છે ત્યારે તે સ્થળોનો વેપાર વધે છે અને લોકોની

વસ્તી પણ વધે છે. સામાન્ય રીતે ૧ લાખ માણસ અને તેથી વધારે વસ્તી વાળાં શહેરો વેપારનાં મથક હોય છે અને હિંદુસ્તાનમાં ૪. સ. ૧૯૨૧ ની વસ્તી ગણતરી પ્રમાણે એવાં ત્રીસ શહેરો છે. એ પરથી એમ સમજવાનું નથી કે એથી ઓછી વસ્તીના શહેરોમાં વેપાર નથી.

ઠલકેતા	૧૨,૬૩,૨૬૨	અમૃતસર	૧,૬૦,૪૦૬
મુંબઈ	૧૧,૭૨,૯૫૩	અલાહાબાદ	૧,૫૫,૬૭૦
મદ્રાસ	૫,૨૨,૯૫૧	નાગપુર	૧,૪૬,૫૨૨
હેદ્રાપાદ (નિઝામ)	૪,૦૪,૨૨૫	માંડલે	૧,૪૭,૪૨૬
રંથુન	૩,૩૬,૫૨૭	શ્રીનગર	૧,૪૧,૬૩૧
દિલ્હી	૩,૦૩,૧૪૮	મદ્રાસ	૧,૩૮,૮૬૪
લાહોર	૨,૭૬,૫૫૮	બરેલી	૧,૨૭,૬૩૬
અમદાવાદ	૨,૭૪,૨૦૨	મીરત	૧,૨૦,૧૬૬
લખનૌ	૨,૪૩,૫૫૩	જેપુર	૧,૨૦,૧૬૬
બાંગલુર	૨,૩૮,૧૧૧	પટના	૧,૨૦,૧૦૬
કરાંચી	૨,૧૫,૭૮૧	ત્રિચિનાપોલી	૧,૧૬,૫૨૧
કાનપોર	૨,૧૩,૦૪૪	સુરત	૧,૧૮,૨૬૬
ખીનારસ	૧,૬૬,૪૬૩	દાકા	૧,૧૭,૩૦૪
આગ્રા	૧,૮૫,૬૪૬	અજમેર	૧,૧૪,૧૬૬
પુના	૧,૭૬,૬૭૧	જામલપોર	૧,૦૮,૬૭૩

આ સિવાય વડોદરા, રાવલપીંડી, સીઆલ કોટ વગેરે નાનાં ગામો પણ વેપારને માટે પ્રખ્યાત છે. (શિક્ષકે આ બધાં શહેરો શાને માટે પ્રખ્યાત છે તે પોતે પહેલા ભાગની ભૂગોળની મદદથી શીખવવું.)

ऐतिहासिक शहरो.

દિલ્હી દિલ્હી પ્રાંતમાં છેક જુના વખતથી હિંદુસ્તાનનું પાટનગર છે. પાંડવ કૌરવોની રાજધાની હસ્તીનાપુર એની થડમાં છે. રજપુત રાજાઓના વખતમાં પણ એ રાજધાની હતી અને મુસલમાન રાજાઓના વખતમાં અને હાલ પણ એ રાજનગર છે. હાલ જે જુનાં

ઐતિહાસિક મકાનો દિલ્હીમાં છે તે તે શાહજહાનની વખતના છે.

આગ્રા કેટલોક વખત મોગલ શહેનશાહની રાજધાની હતી. અહીં શાહજહાનનો અંધાવેલો તાજમહાલ છે. એ રાજા શાહજહાને પોતાની રાણી સુમતાઝ મહાલ જે અસરખાનની દીકરી હતી તેની કબર પર બંધાવ્યો છે.

અલાહાબાદ—અકબર પાદશાહે અહિં કિલ્લો બાંધી એનું અસલ નામ પ્રયાગ બદલી અલ્લાહાબાદ—પરમેશ્વરનું સ્થાન રાખ્યું હતું.

કાનપુર—ઇ.સ. ૧૮૫૭ માં જ્યારે હિંદુસ્તાનમાં બળવો થયો હતો તે વખતે નાના સાહેબ જે છેલ્લા પેશ્વા બાહરાવનો દત્તકપુત્ર હતો તેણે અંગ્રેજોની તા. ૨૭ મી જુને નિર્ભયપણાનું વચન આપ્યા છતાં અહીં કતલ કરી હતી.

લાખનૌ અને ઝાંસી બળવા વખતની પ્રસિદ્ધ જગ્યા છે.

બકસાર—અહીં સર હેક્ટર મનરોએ શુભ-ઉદ-દોષ્ટા અને શાહઆલમને ઇ.સ. ૧૭૬૪ માં હરાવ્યા હતા. આ લડાઇથી અયોધ્યાના નવાબની સત્તા તદ્દન તુટી ગઇ.

પ્લાસી કલકત્તાની ઉત્તરે બાગીરથી નદી પર ગામડું છે. અહીં ઇ.સ. ૧૭૫૭ માં લૉડ ક્લાઇવે બંગાળના નવાબ સીરાજ-ઉદ-દોષ્ટાને હરાવી બંગાળમાં અંગ્રેજની સત્તા સર્વોપરી સ્થાપી હતી.

હુગલી કલકત્તાની ઉત્તરે ૨૪ માઇલ પર આવેલું છે. અહીં ઇ. સ. ૧૬૫૬ માં પહેલી કોઠી અંગ્રેજોએ સ્થાપી હતી. એક અંગ્રેજ ડોક્ટરે શાહજહાનની તખીએત સુધારી હતી તે પરથી મુગલ સરકારે અંગ્રેજોને હુગલીમાં કોઠી સ્થાપવાની પરવાનગી આપી હતી.

કલકત્તા—મોગલ શહેનશાહ ફરખશીઅરે કલકત્તાની આબુ-બાબુના આઠ ગામડાં વેચાતા લેવાની પરવાનગી આપી હતી. ઇ. સ. ૧૭૦૭ માં અહીં અંગ્રેજોએ કોઠી કરી હતી.

રંજુન અને પ્રેમ—એ બંને બ્રહ્મદેશમાં ઐતિહાસિક શહેર છે. પહેલા બ્રહ્મવિગ્રહ (ઇ. સ. ૧૮૨૫) માં અંગ્રેજોએ બ્રહ્મીને પ્રેમ

અને રંગુન આગળ હરાવ્યા હતા. તે વખતે રંગુનની હવા તદ્દન ખરાબ હતી. ઇ. સ. ૧૮૨૬ માં યંદાઓની સંધીથી અંગ્રેજોને આસામ, આરાકાન અને તેનાસરીમ મળ્યા.

આસિન બ્રહ્મદેશમાં આવેલું છે. બીજા બ્રહ્મી વિગ્રહ (ઈ. સ. ૧૮૫૨) વખતે આસિન આગળ બ્રહ્મી લોકોને અંગ્રેજ સરકારે હરાવ્યા હતા. તે વખતે જ સંધી થઈતેની રૂએ પેશુ પ્રાંત અંગ્રેજ સરકારને મળ્યો અને તે વર્ષમાં બ્રિટિશ બ્રહ્મદેશમાં અંગ્રેજ કમિશનર નીમવામાં આવ્યો.

મદ્રાસ:—કોરોમાંડલ કિનારા પર પહેલું અંગ્રેજ સંસ્થાન નેલુ-રની દક્ષિણે આમરગોન હતું. ત્યાર પછી મછલીપટ્ટણમાં કોડી રાખવામાં આવી હતી. જ્યારે ચંદ્રગિરિના રાજ પાસેથી મદ્રાસપટ્ટણની જગ્યા મળી ત્યારે ત્યાં ઇ. સ. ૧૬૫૪ માં કિલ્લો બાંધી તેનું નામ ફોર્ટ સેન્ટ-જ્યોર્જ રાખ્યું.

આર્કટ આગળ લૉડ કલાઈવે ૨૫ વર્ષની ઉંમરે પોતાની બહાદુરી બતાવી હતી. અહીં કલાઈવે પોતાના નાના લશ્કર વડે ૫૫ દિવસ સુધી ચંદાસાહેબ સામે ટક્કર ઝીલી હતી. ખોરાકની તગી વખતે સીપાઈઓએ તે વખતે પોતાના લશ્કરી વડાને કહ્યું હતું કે અમે ભાતના પાણી પર રહીશું અને અંગ્રેજ સીપાઈઓને ભાત આપીશું. રાજસાહેબ જે ચંદાસાહેબનો છોકરો હતો તેણે આક્રંતો ઘેરો ઉઠાવ્યો અને કલાઈવે બહાર નીકળી આણી આગળ ઇ. સ. ૧૭૫૧ માં રાજસાહેબને હરાવ્યો.

વાંદિવાશ આગળ ઇ. સ. ૧૭૫૯ માં કર્નલ કુટની સરદારી નીચે ફ્રેંચ જનરલ લાલો અને યુસીને અંગ્રેજોએ હરાવ્યા.

પોંડિચેરી ફ્રેંચ લોકોનું સંસ્થાન છે. બીજાપુરના સુલતાન પાસેથી જમીન ખરીદી ફ્રેંચોએ શહેર વસાવ્યું હતું.

અંબુરની લડાઈ ઇ. સ. ૧૭૪૯ માં થઈ. તેમાં દુપ્પે અને મુઝ્ફરજી કર્નાટકના નવાબને હરાવ્યો અને પછી ચંદાસાહેબને કર્નાટકનો નવાબ બનાવ્યો.

પોલિલોરમાં હૈદર અંગ્રેજ સરકાર કર્નલ ગ્રેવીને ઇ. સ. ૧૭૮૦ માં બીજા મહેસુર વિગ્રહમાં હરાવ્યો હતો.

પોર્ટનિવાની લડાઈ ઇ. સ. ૧૭૮૧ માં અંગ્રેજ સરકાર અને હૈદર (મહેસુરના સુલતાન)ની વચ્ચે થઈ હતી તેમાં સર આમરકુટે હૈદરના લશ્કરને હરાવ્યું હતું.

શ્રીરંગપટ્ટનને જનરલ હેરીસે ઇ. સ. ૧૭૫૯ માં ઘેરા લાલ્યો હતો અને અહીં ભારી લડાઈ થઈ હતી. તેમાં દીપુ સુલતાન મરી ગયો હતો.

પુના પેશ્વાઓની રાજધાનીનું સ્થળ હતું. ઇ. સ. ૧૮૧૮ માં છેલ્લા પેશ્વા બાજીરાવને ગાદી પરથી ઉઠાડી તેને દર વર્ષે ૮,૦૦,૦૦૦ રૂપિયાનું પેનસન આપી બિથુર (કાનપુર પાસે) રાખવામાં આવ્યો હતો.

સતારા શિવાજીના વંશની રાજધાની હતી. છેલ્લા રાજાને છોકરું ન હોવાને લીધે લોર્ડ કલકાઉસીના વખતમાં આલસા કરવામાં આવ્યું હતું.

સુરતમાં અંગ્રેજોએ પહેલી કોઠી કરી હતી અને ત્યાંથી મુંબઈ લઈ જવામાં આવી હતી.

અહમદનગર ચાંદબીબીએ અકબરના લશ્કર સાથે બચાવ્યું હતું અને પોતે બુરખો પહેરી કિલ્લા ઉપર ઉભી રહી લશ્કરને હુકમ આપ્યા હતા.

અ.હ.૧૧ વંશ નાશ પામ્યા પછી વરાહ, બીડર, અહમદનગર, બીજાપુર અને ગોલકોંડા એમ પાંચ મોટા રાજ્યો દક્ષિણમાં થયાં હતાં.

પાણિપતનું મેદાન દિલ્હી અને અંબાલા વચ્ચે મધ્ય ભાગમાં આવેલું છે. એની પડોશમાં મહાભારતમાં લખેલું કુરુક્ષેત્ર છે. આ મેદાન પર મોટી મોટી લડાઈઓ થયેલી છે. અહીં બાબરે ઇ. સ. ૧૫૨૬માં લોહી સુલતાન હમ્પાલીમને હરાવી મુગલ ગાદી સ્થાપી હતી. ઇ. સ. ૧૭૬૧ માં મરાઠાઓ અને મુસલમાનો વચ્ચે અહીં મોટી લડાઈ થઈ

હતી. આ લડાઈમાં બાલાજી બાજુરાવ પેશવાને છોકરા વિધાસરાવ મરી ગયો અને મરાઠા લશ્કર છીન્નભેદ થઈ ગયું હતું. આ લડાઈથી બાલાજી બાજુરાવને કારી ધા લાગ્યો અને વર્ષ પુરૂં થતાં અમાઉ ગુજરી ગયો.

પંજબમાં ધણું ઐતિહાસિક શહેર છે અને તે સિખ વિગ્રહોના વખતમાં પ્રસિદ્ધ થયાં હતાં.

ફ્રિડોજશહેરમાં ઇ. સ. ૧૮૪૫ માં સિખ અને અંગ્રેજો વચ્ચે લડાઈ થઈ હતી. એમાં લોર્ડ હાર્ડિંગ જે તે વખતે મવર્નર જનરલ હતા તેણે સરદાર તરીકે લડાઈમાં ભાગ લીધો હતો. સર હયુગેઈ સિપોને હરાવ્યા હતા.

સોઆહિન આગળ એજ વર્ષમાં સર હેરી સ્મિથ અને સર હયુ-ગેઈ સિપોને હરાવ્યા હતા. સિખ લોકો સાથે પહેલા વિગ્રહને અંતે લાહોરની સંધીથી જલધર દોઆબ અને કાશ્મીર અંગ્રેજોને મળ્યા અને લાહોરમાં પહેલા રેસિડન્ટ તરીકે હેનરી લોરેન્સને નીમવામાં આવ્યો.

ચિલિમ્મનવાલા આગળ અને ગુજરાત આગળ ઇ. સ. ૧૮૪૯ માં મોટી લડાઈ થઈ હતી. પહેલી જગાએ સર ગેઈ સિપોને હરાવ્યા હતા પણ એમાં અંગ્રેજોને નુકસાન થયું હતું. ગુજરાત આગળ એજ સર ગેઈ સિપોને તદ્દન હરાવ્યા અને તેના મોટા સરદારો શેરશીંગ અને ચતરસીંગ અંગ્રેજોને તાબે થયા. લોર્ડ કલહાહસીએ એ લડાઈને અંતે પંજબ અંગ્રેજી રાજ્યમાં જોડી દીધું અને સિખ રાજા હુલીપ-સીંહને પાંચ લાખ રૂપીઆનું વર્ષાસન બાંધી આપ્યું. આ સિખ લોકો ખરા નીમકહલાલ સીપાઈ તરીકે આજે પલટનોમાં નોકરી કરે છે.

નાગપુર, હોલકર અને સિંધિઆ એ મરાઠી રાજ્યના ભાગો છે. નાગપુર હાલ ખાલસા મુલક છે. હોલકરની રાજધાની ઈંદોર અને સિંધિઆની રાજધાની ગ્વાલીઅર મધ્યહિંદ એજન્સીમાં આવેલી છે.

લોકો:--હિંદુસ્તાનના સાત્રાજ્યની વસ્તી ઇ.સ. ૧૯૨૧ ની વસ્તી ગણતરી પ્રમાણે ૩૨ કરોડની છે. એમાંની ખ્રિષ્ટિય અથવા ખાલસા મુલકમાં ૨૫ કરોડ છે અને દેશી રાજ્યોની વસ્તી ૭ કરોડ છે.

મધ્ય હિંદુસ્તાનના કુંગરો અને રજપુતાનાના પશ્ચિમ ભાગમાંના રણ તરફ વસ્તી ઘણીજ ઓછી છે. ગંગા અને બ્રહ્મપુત્રના પ્રદેશમાં અને દક્ષિણ હિંદુસ્તાન અને કિનારાના સપાટ રણદ્રુપ પ્રદેશમાં વસ્તી ઘાટી છે. ગુજરાતમાં ઘાટામાં ઘાટી વસ્તી ખેડા જિલ્લામાં છે અને તે ખેડા જિલ્લાના ખોરસદ તાલુકામાં સૌથી વધારે છે.

આ દેશ મોટા હોવાને લીધે તેમાં એકજ જાતના લોક નથી પણ ઘણી જાતના છે. હિંદુઓમાં આર્ય અને દ્રાવિડ એ બે જાત મુખ્ય છે. મદ્રાસના લોકો દ્રાવિડ જાતના છે. એ સિવાયના બધા આર્ય કહેવાય છે. એ દ્રાવિડ લોકો આર્યલોકો પહેલાં હિંદુસ્તાનમાં આવી વસેલા છે અને તેઓ રંગે શામળા છે.

જંગલોમાં અને પહાડી મુલકમાં હજુ અસલના વતની અનાર્યો માલમ પડે છે. એ લોકો કેળવણીમાં ઘણા પછાત છે તેથી તેમને કેળવણી આપવા સરકાર ઘણીજ પ્રયત્ન કરે છે. બ્રહ્મદેશમાં અને હિમાલયના તિબેટ તરફના ભાગમાં જે લોકો વસે છે તે મોંગોલ જાતના છે. એ લોકો કંઈક અંશે ચીનાઓને મળતા આવે છે.

ન્યારથી હિંદુસ્તાનના જુદા જુદા ભાગમાં મુસલમાની રાજ્ય થયું ત્યારથી હિંદુસ્તાનના જુદા જુદા ભાગમાં મુસલમાનની વસ્તી નજરે પડે છે. આજે મુસલમાનની વસ્તી લગભગ ૨૦ ટકા છે.

પારસી લોકો ઇરાનમાંથી આવી મુંબઈ ઇલાકાના પશ્ચિમ કિનારા પર વસ્યા છે. એમની વસ્તી લગભગ એકલાખ છે. એ લોકો સાહસિક અને વિદ્વાન છે અને કેળવણી અને વેપારમાં આગળ પડતા છે. ચાહુદી લોકોની વસ્તી કોંકણમાં વધારે છે. જુના ચાહુદીઓ મરાઠી ભાષા બોલે છે અને એમની સ્ત્રીઓ પોષાક દક્ષિણી સ્ત્રીઓને મળતો પહેરે છે.

ખ્રિસ્તી (દેશી) લોકોની વસ્તી વધારે મદ્રાસ ઇલાકામાં છે.

માલાઓ:--જેમ હિંદુસ્તાનમાં જુદી જુદી જાતો છે તેમ હિંદુસ્તાનમાં ભાષાઓ પણ જુદી જુદી છે.

ખંગાળી, ઉચ' (ઝાદીઆમાં બોલાતી), હિંદી, પંજાબી, મરાઠી, ગુજરાતી અને સિંધી ભાષાઓ આર્યલોકની છે.

ઉર્દૂભાષા (જાવણી) અરબી અને શરસી ભાષાના શબ્દોથી મિશ્રિત હિંદી ભાષા છે. સુસલમાનો ઉર્દૂભાષા બોલે છે.

દ્રાવિડિ ભાષાઓ ખાસ મદ્રાસ ઇલાકામાં બોલવામાં આવે છે. તેમાંની મુખ્ય તામીલ (દક્ષિણ મદ્રાસની), તેલુગુ (ઉત્તર મદ્રાસ), મલાયલમ (મલબાર કિનારાની), કાનડી (કાનડા, મહેસુર અને કણ્ણૂરકના ઉચ્ચ પ્રદેશની) છે. આ ભાષામાં સંસ્કૃત ભાષાના શબ્દો ઘણા દાખલ થયેલા છે. દક્ષિણમાં મોટું સુસલમાની રાજ્ય ન હોવાને લીધે એ ભાષાઓમાં અરબી, શરસી શબ્દો માલમ પડતા નથી. બ્રહ્મદેશની ભાષાઓ ચીન દેશની ભાષાને મળતી આવે છે.

અંગ્રેજી ભાષા આખા હિંદુસ્તાનમાં શીખવામાં આવે છે અને એનેજ લીધે છેક દક્ષિણ હિંદુસ્તાનનો આદમી કાશ્મીરના માથુસ સાથે અને સિંધનો આદમી બ્રહ્મદેશના આદમી સાથે વાતચીત કરી શકે છે.

ધર્મો:—દેશના વિસ્તાર પ્રમાણે અને જોતાં જોતાં ધર્મો પણ જુદા જુદા છે. તે છતાં મુખ્ય વસ્તી હિંદુ (૭૦ ટકા) હિંદુ ધર્મ માને છે. તેનાથી ઉતરતી સુસલમાનની વસ્તી છે અને તે હઝરત મહમદ પેગંબરનો ધર્મ માને છે. બૌદ્ધ ધર્મની ઉત્પત્તિ હિંદુસ્તાનમાં છે પણ તેના અનુયાયીની સંખ્યા યોડી છે અને તેઓ બ્રહ્મદેશ, સિક્કિમ અને કાશ્મીરના ઇશાન ભાગમાં વસે છે. આ ઉપરાંત જૈન, સિખ, પારસી અને ખ્રીસ્તી ધર્મોના અનુયાયી પણ હિંદુસ્તાનમાં છે.

જાણ્યમયન:—પાણી ગરમીને લીધે વરાળ થઈને ઉડી જાય છે. આ ક્રિયાને જાણ્યમયન કહે છે. દરીઆમાં, નદીમાં અને ફરેક જગાએ બધાં પાણી હોય છે ત્યાં સૂર્યની ગરમી પડવાથી પાણી વરાળ થઈ ઉડી જાય છે. એક રકાબીમાં પાણી ભરી તડકામાં મૂકીશું તો તેમાંનું પાણી ધીમે ધીમે ઝાણું થઈ નીચે ખાર બાઝશે. દરીઆના પાણીનું મીઠું જાણ્યમયનની ક્રિયાથી બને છે.

જેમ પાણીની વરાળ બને છે તેમ વરાળનું પાણી પણ બને છે. કેટલાક અરજો પાણીમાં ઉકાળી બનાવવામાં આવે છે. અરમની પહેલી વરાળ બને છે અને જે નળીમાંથી એ વરાળ જાય છે તે નળી ઉપર ટાંકું પાણી પડવાથી ગરમ વરાળ ઠંડી પડી બીજે છેડે ટીપાં રૂપે બીજાં વાસણમાં પડે છે.

ઝાકળ—કેટલીક વખતે શિઆળામાં પાંદડાંઓ ઉપર પાણીનાં ટીપાં જોવામાં આવે છે તે ઝાકળ કહેવાય છે. વરસાદ હોતો નથી છતાં આવાં ટીપાંનું શું કારણ હશે ? દિવસે સૂર્યની ગરમી પાંદડાં ગ્રહણ કરે છે અને રાતે આપી દે છે. હવાની અંદર જે ગરમી રહેલી છે તે રાતના થોડી થાય છે અને દિવસે જે વરાળ તે હવામાં હતી તે હવા વરાળ ધારણ કરવાની શક્તિ ઓછી હોવાને લીધે છુટી પડે છે અને રાતની ઠંડીને લીધે તે વરાળનું પાણી બની ટીપાં રૂપે ધાસ ઉપર અથવા ગમે તે જગ્યાએ પડે છે.

બ્યારે અતિશય ઠંડી હોય છે ત્યારે એ પાણીનાં ટીપાં ઠરી જઈ નાનાં રજકણો બને છે અને તે રજકણો કાંકરાની માફક પડે છે, આને કેટલાક ઠાર પણ કહે છે. અતિશય ઠંડી વખતે આવું હિમ પડે છે અને તેથી પાકને નુકસાન થાય છે.

વવનો:—હવામાં વજન છે તેથી દબાણ છે. હવામાં વજન છે તે એક પ્રત્યક્ષ દાખલાથી માલમ પડે છે. એક હવાને બરેલો જોળો જોખીએ અને પછી તેમાંથી વાયુ શોષક (એર પમ્પ) નામના યંત્રથી હવા કાઢી નાંખીએ તો તે કાચનો જોળો ઓછા વજનનો થશે. દર ચોરસ ઇંચે હવાનું દબાણ ૧૫ રતલ થાય છે. પણ એ દબાણ ચારે દિશામાં હોવાથી આપણને લાગતું નથી એટલે કે આપણી હથેલી પર ઉપરથી પંદર રતલનું વજન દબાણ કરે છે અને નીચેથી તેટલું જોર ઉપર કરે છે અને તેથી આપણને લાગતું નથી. પ્રયોગ તરીકે એક ઝાસના ઉપર હાથ મુકી વાયુ શોષક યંત્ર ઉપર મુકી અંદરની હવા શોષી લઈએ તો આપણા હાથ પર વજન આપણને

લાગશે. એ દબાણ શક્તિમાં ફેરફાર હોવાને લીધે પવનો ઉત્પન્ન થાય છે. હવાના દબાણમાં ફેરફાર ઉત્પન્ન કરનાર કારણો ગરમી અને પાણીની વરાળ છે. હવા સુકી હોય અને ગરમ થાય તો દબાણ ધટી જાય છે. ગરમીને લીધે હવા પુલે છે એટલે ઓછી ઘટ્ટ થાય છે અને દબાણ ઓછું થાય છે. તેમજ પાણીની વરાળ પવનથી હલકી છે અને જેટલી પાણીની વરાળ પવનમાં હોય છે તેટલી હવા ઓછા વજનવાળી થાય છે એટલે ઓછા દબાણવાળી થાય છે. આવી હલકી હવા ઉંચે ચઢે છે અને તેની જગાએ મોટા દબાણવાળી હવા આવે છે એટલે પવન મોટા દબાણવાળી જગા પરથી ઓછા દબાણવાળી જગાએ આવે છે. વાતાવરણ જે બધે ઠંડાણે સરખી ગરમીવાળું કે સરખા દબાણવાળું હોત તો અગર તેને કંઈ હરકત થતી નહોત તો તળાવના પાણીની માફક સ્થિર પડ્યું રહેત અને પવન બીલકુલ હોત નહિ. પણ વસ્તુસ્થિતિ આ પ્રમાણે રહેતી નથી. તાપથી હવા પાતળી થાય છે તેમજ પૃથ્વી ઉપરનો ભેજ વરાળરૂપે તેમાં વધારે મળે છે તેથી તે હવા ઉંચે જતી રહે છે અને તેની જગા પુરવાને બીજો પવન આવે છે. આ કારણથી હંમેશાં ઓછા દબાણવાળા પ્રદેશ તરફજ વધારે દબાણવાળા પ્રદેશ તરફથી પવનની લહેરો આવતી જણાય છે. પૃથ્વીના ધરી પર ફરવાને લીધે આ પવનો ગોળ ફરતા જણાય છે. પણ વિષુવવૃત્ત પર પૃથ્વીની ગતિ વધારે છે અને જેમ જેમ ઉત્તરમાં અથવા દક્ષિણમાં જઈએ તેમ તેમ ગતિ ઓછી થતી જાય છે. તેથી વિષુવવૃત્તનો પવન ઉત્તરમાં જતાં આગળ પડે છે એટલે પશ્ચિમમાંથી આવતો જણાય છે અને તેમ ઉત્તરનો પવન વિષુવવૃત્ત તરફ આવતાં પાછો પડે છે એટલે પૂર્વમાંથી આવતો જણાય છે. જે પૃથ્વી સ્થિર હોત તો પવનની ગતિ ઉત્તર ગોળાર્ધમાં થુડું દક્ષિણ તરફ અને દક્ષિણ ગોળાર્ધમાં થુડું ઉત્તર તરફ હોત. વધારે અક્ષાંશવાળા ભાગમાંથી વિષુવવૃત્ત તરફ દક્ષિણ કે ઉત્તર તરફ વહેતા પવનો આગલી મંદ ગતિ હોવાને લીધે પોતાના માર્ગમાં પશ્ચિમ તરફ ઢળતા લાગે છે અને તેથી

જેવા નિયમિત રીતે વાય છે તેવા જમીનના વિશાળ પ્રદેશમાં વાતા નથી કારણ કે જમીન ઉપરના જુદા જુદા ભાગોની જુદી જુદી મર-મીને લીધે તેમના કાયમ પ્રવાહમાં ભંગ થાય છે. આટલાંટિક અને પાસિફિક મહાસાગરમાં તેમજ દક્ષિણ ગોળાર્ધમાં વ્યાપાર વાયુ ઉપર વહાણવટીઓ પુરેા આધાર રાખી શકે છે. પણ આ વાયુ હિંદી મહાસાગરના આસપાસના પ્રદેશમાં સતત રહી શકતો નથી. હિંદી મહાસાગરની આસપાસ બહોળી જમીનનો વિસ્તાર છે. ઉત્તર ગોળાર્ધમાં ઉનાળો હોય ત્યારે એશિયાખંડની ઠંડક વૃત્ત આગળની જમીન બહુ તપીને પવન પાતળો અને હલકો થાય છે અને ત્યાં ઓછું દબાણ હોવાને લીધે ઉનાળો ખેસે છે કે તરતજ સતત ચાલતા પવનની દિશા બદલા-કેને અવળી થાય છે અને તે નૈર્ઋત્યનો મોસમી પવન કહેવાય છે. તેવીજ રીતે સૂર્ય બ્યારે મઠર વૃત્ત ઉપર હોય છે ત્યારે દક્ષિણ ગોળાર્ધમાં ઉનાળો હોય છે અને મઠર વૃત્ત પર ઓછું દબાણ થવાને લીધે ઉત્તરનો ધરાની પવન આસ્ટ્રેલિઆ અને દક્ષિણ આફ્રિકામાં વાયવ્યના પવન તરીકે વાય છે. આ મોસમી પવનો દરીઆ પરનો મેજ લાવે છે અને તેથી જે દેશોમાં આ મોસમી પવન વાય છે તે દેશમાં વરસાદ પડેછે.

મે જુનમાં ખંડ ઉપરની હવા પાતળી થઇ ઉંચે જાય છે તેથી હિંદી મહાસાગર ઉપરનો પુષ્કળ મેજવાળો પવન તેની જગા પુરવાને ઉતર તરફ જાય છે. તે પવન મૂળ વિષુવ વૃત્ત તરફનો હોવાથી પૂર્વ તરફ વિશેષ ગતિ હોય છે તેથી કિનારા પરના લોકોને તે નૈર્ઋત્ય તરફથી આવતો લાગે છે. હિંદુસ્તાન, અહમદેશ, હિંદી ચીન અને મલયદીપો એ બધા પ્રદેશોમાં આવી જાતના પવનો ઉનાળામાં (એપ્રિલથી ઓક્ટોબર સુધી) વાકેને વરસાદ અને તોફાનો લાવે છે. સૂર્ય દક્ષિણ ગોળાર્ધમાં જાય છે એટલે પાછો જમીન ઉપરનો વાયુ ઉત્તર ગોળાર્ધમાં ઠંડો થાય છે અને અસલ નિયમિત સ્થિતિવાળો અને સતત પ્રવાહ વાળો વ્યાપાર વાયુ પાછો ધરાન તરફથી વાય છે અને તે નવેંબરથી માર્ચ સુધી ચાલે છે.

ધુમસ:—જમીન અને હવા રાતના ઠંડી પડી જાય છે અને

તેથી જ્યારે હવામાં વધારે વરાળ હોય છે તો તે ઠંડી જમીનના સંબંધમાં આવતાં ઘટ્ટ થાય છે અને એ ઘટ્ટ વરાળ ધ્રુમસ રૂપે દેખાય છે. શિઆળામાં પહાડો ઉપર અને શહેરોમાં સવારે એવી ધ્રુમસ ધણી વખતે દેખાય છે. એ હલકી હોવાથી પવનમાં અધર રહે છે. જેમ તડકો પડે છે તેમ એ ઘટ્ટ વરાળ પાછી પાતળી થઇ અદૃશ્ય થઈ જાય છે. જ્યાં અતિશય બરફ અથવા પાણી એવી વરાળના સંબંધમાં આવે છે ત્યાં ધ્રુમસ એવી ઘાડી થાય છે કે આગળ કંઈ પણ સુઝતું નથી. ન્યુફાઉન્ડ લેન્ડના કિનારા પર બરફના મોટા ઢગલાઓ મહાસાગરમાં ઉત્તર ધ્રુવ તરફથી ખેંચાઈ આવે છે અને તેથી તે ઉપરની વરાળ એવી ઘટ્ટ થાય છે કે વહાણવટીઓને ક્યે માર્ગે વહાણ હંકારવું તે સુઝતું નથી. આવી ઘટ્ટ ધ્રુમસમાં ધણી આગબોટોને નુકસાન થાય છે. ટાઇટેનીક નામની મોટી સ્ટીમર આજથી દસ વર્ષ પર ધ્રુમસમાં માર્ગ ન સુઝવાથી બરફના ઢગલા સાથે અથડાવાથી ભાંગી ગઇ હતી અને લગભગ એક હજાર ઉતાડે તેમાં મરણ પામ્યા હતા.

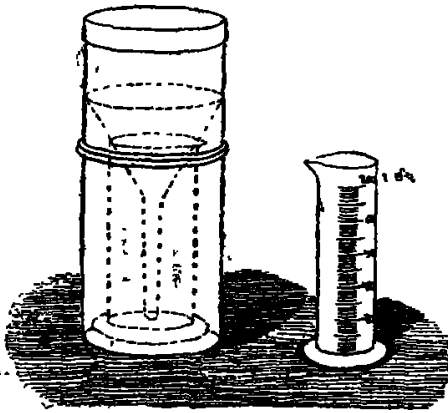
વાદ્ધાં:—વરાળ દેખાતી નથી પણ જ્યારે ઘટ્ટ થાય છે ત્યારે દેખાય છે. એવો જથો પૃથ્વીને કે પહાડને અડકેલો હોય છે ત્યારે તે ધ્રુમસ કહેવાય છે. પણ એ વરાળ જ્યારે હવાના ઉંચા પડમાં જઈ ત્યાંના ઠંડા પ્રવાહને લીધે ધણે ઉંચે બંધાઈ ઘટ્ટ થાય છે ત્યારે તેને વાદળાં કહે છે. સર્વે વાદળાંમાં એ વરાળ ઓછી ઘટ્ટ હોય છે અને કેટલીક વખતે તેમાં બરફનાં કણ હોય છે. કાળાં વાદળાંમાં વરાળ વધારે ઘટ્ટ હોય છે અને તેથી કાળાં વાદળાં જોવામાં આવે છે ત્યારે વરસાદની વધી રહે છે.

વરસાદ:—પણ એ કાળાં વાદળાં પવનમાં જ્યારે ઠંડા પ્રવાહને અથવા પહાડની નજદીકના ઠંડા પ્રવાહને મળે છે ત્યારે તે વધારે ઘટ્ટ થઈ વરસાદ રૂપે પડે છે. વરસાદનાં ટીપાંની શરૂઆત ધણું કરીને વાદળાંના ઉપલા ભાગમાં થવા માંડે છે અને તે રસ્તામાં બીજાં ટીપાંની સાથે મળીને મોટાં ટીપાં બની નીચે પડે છે. કોઇ કોઈવાર સુકી હવામાં

થકને આવતાં ટીપાં નાનાં પણ થઈ જાય છે અથવા ધણો ગરમ પવન લાગે તો પૃથ્વી ઉપર પહોંચ્યા પહેલાં પાછાં વરાળ રૂપ બની જઈ હવામાં મળી જાય છે.

વર્તમાનપત્રમાં વરસાદ ઇંચ અને દોઢડામાં માપવામાં આવે છે. વરસાદ ધણી જગ્યાએ માપવામાં આવે છે. પાંચ ઇંચ વરસાદ પડ્યો તેનો અર્થ એ થાય છે કે જો પાણી વહી જતું ન હોય તો ત્યાં એકઠા થયેલા પાણીની સપાટી પાંચ ઇંચ દેખાત. એક ઇંચના સો ભાગ કરેલા છે અને તે દરેક ભાગને દોઢડો (સેન્ટ) કહે છે.

વરસાદ માપવાને એક ગળણી આકારનું વાસણ હોય છે અને તે ગળણીનો વ્યાસ લગભગ આઠ ઇંચ હોય છે. પાણી તેમાં પડે છે

વરસાદ માપવાનું પત્ર

૧૮૭૧

અને નીચેના વાસણમાં એ-કઠું થાય છે. પછી વરસાદ માપવાને એક બીજી નળી હોય છે તે ઉપર ઇંચ અને દોઢડા ઉપર સમજાવ્યા પ્રમાણે લખેલા હોય છે. પાણી તે બીજી નળીમાં રેડી કેટલા ઇંચ અને દોઢડા થાય છે તે જોવામાં આવે છે. એ પ્રમાણે દરરોજ અપુક અમુક રથળે વરસાદ મપાય છે અને મહીના આખરે તે કેટલો થાય છે તથા મોસમની આખરે કેટલો

થાય છે તે જાહેર કરવામાં આવે છે. આ પ્રમાણે સુરતમાં, મુંબઈમાં, અમદાવાદમાં અમુક વર્ષમાં કેટલો વરસાદ પડ્યો તે જાણવામાં આવે છે. અમુક વર્ષના વરસાદ લઈ સરાસરી કાઢવામાં આવે છે અને તે

ઉપરથી અમુક સ્થળે સરાસરી આટલો વરસાદ પડે છે એમ કહેવામાં આવે છે.

આટલા ઉપરથી સમજ પડી હશે કે વરસાદનું મૂળ મહા સાગરના પાણીની વરાળ છે અને મહાસાગરના પાણીની વરાળનું કારણ સૂર્યની ગરમી છે એટલે કે ઉષ્ણ કટિ બંધના પ્રદેશમાં વરસાદ વધારે પડે છે જોઈએ. એ વરાળ પહોંચતાં સંબંધમાં આવે છે એટલે ત્યાં વરસાદ પડે છે. ધણીમાં ધણો વરસાદ ઉષ્ણ કટિ બંધમાં એટલે વિશુવ વૃત્તની પાસે થાય છે કારણ કે અતિશય ગરમીને લીધે તે ભાગનું બાષ્પભવન ધણીમાં ઘણું હોય છે અને હવાનું દબાણ હમેશાં ઓછું હોય છે. જેમ જેમ ધ્રુવ તરફ જઈએ તેમ તેમ વરસાદ ઓછો પડે છે. વળી શરદી, વનસ્પતિ અને પહોડો પણ વાદળોને ધકેલે છે તેથી દરિયા કિનારા પર, પહોડો પર તેમજ જંગલોમાં વરસાદ વધારે પડે છે. મોટા ખડોના મધ્ય ભાગમાં તે વાદળો પહોંચી શકતા નથી, કારણ કે કિનારા પર તેમજ કિનારા નજીક પહોડો કે જંગલો આવે એટલે વાદળો ખલાસ થઈ જાય છે. હિમાલયના ઢાળો, બ્રહ્મદેશના પહોડો અને પશ્ચિમ કિનારો, મલય ટાપુઓ, આસ્ટ્રેલિયા અમેરિકાનો વાયવ્ય અને પશ્ચિમ કિનારો, આંડિઝનો પશ્ચિમ ભાગ અને ન્યૂઝીલેન્ડ એ વર્ષાદના અથવા મોસમી પવનના પ્રદેશો છે અને અહીં વર્ષાદ પુષ્કળ પડે છે. સૌથી વધારેમાં વધારે વરસાદ આસામના ચેરાપુંજમાં પડે છે અને ત્યાં વર્ષમાં સરેરાસ ૫૬૦ ઇંચ પડે છે. એક વખતે ઇ.સ. ૧૮૬૧ માં ત્યાં ૪૦૧ ઇંચ વરસાદ પડ્યો હતો. પહોડો પર વધારે વરસાદ પડે છે અને તેથીજ નદીઓને પાણી મળે છે. દરિયા કિનારા પર વધારે વરસાદ પડે છે. સુબંધ, કારવાર, વલસાડ વગેરે જગ્યાએ અંદરના ભાગ કરતાં વધારે વરસાદ પડે છે. ઘાટ પર વરસાદ વધારે પડે છે અને વાદળો ખલાસ થઈ જવાથી તેની પૂર્વ બાજુએ જતા નથી અને ત્યાં વરસાદ ઘણોજ થોડો છે. તેમજ હિમાલય અને આંડિઝ વગેરે પહોડોની પવનની બાજુએ વરસાદ પડે

છે અને બીજી માણુ તદ્દન સૂકી છે. હિમાલયની ઉત્તરે તેથીજ ગો-
બીનું રણુ છે. વાદળાં સિંધ અને રજપુતાનામાં પહોંચતા નથી તેથી
ત્યાં એ ત્રણુ ઘંચ વરસાદ પડે છે અને કેટલીક વખતે ત્યાં પડતો નથી.
ત્યાં વરસાદનાં ફેરાંની અતિશય ગરમીને લીધે વરાળ થઇ જાય છે.

જમીનને અસર કરનારાં બે મોટાં કારણુ છે-વાતાવરણુ
અને પાણી. વાતાવરણુમાંનો ઓક્સિજન ખડકના પદાર્થ જેડે મળી
રસાયણુ ક્રિયાથી જુદા પદાર્થ બનાવે છે અને તેથી ખડકો ટુટી જાય
છે અને ખડકો ધસાતા ધસાતા સપાટ જમીન બને છે. વળી વાતા-
વરણુની ગરમી કે શરદીને લીધે ખડકોની સપાટી પુલે છે કે સંકોચાય છે
અને તેના બળથી ચીરા પડી પથરાઓ છુટા પડી જાય છે. પવન પણ
રેતી વગેરે અચડાવીને ખડકોની સપાટી ધસવામાં મદદ કરે છે.

વરસાદથી અને નદીના પાણીથી ખડકોની સપાટી ધસાઇ જાય
છે અને માટી અને રેતી એક જગાએથી બીજી જગાએ જાય છે. જ્યાં
દરીઓ હોત ત્યાં આગળ એવી માટી ધસાઇ આવવાથી ચગાઓના
ફળદ્રુપ પ્રદેશ બને છે. મોટી નદીઓ માર્ગમાં પહાડો અને કોતરો કોતરી
નાંખી માટી આગળ લઇ જાય છે અને તેના નવો પ્રદેશ બને છે. વળી
વરસાદનું પાણી ફાટોમાં ભરાય જાય છે અને શિઆળામાં બરફ થઇ
જઇને અંદરથી ફૂલે છે અને તેનાથી પણ ખડકો ફાટી જુદા પડી જાય છે.

પૃથ્વીની સપાટી પર નજર કરીએતો માલમ પડે છે કે તે રેતી,
ધૂળ, કાદવ વગેરેથી બનેલી છે અને તેના ઉપર ઉગેલી વનસ્પતિનાં મૂળ
તેમાં છે. તેની નીચે જમીનની અંદર પાણીવાળી જમીન આવે છે અને
તેનાથી ઉંડા જતાં નક્કર ખડક આવે છે. આ નીચેના ખડકોની અને
તેના ઉપર થતી વાતાવરણુની અને પાણીની અસરથી બનેલા પદાર્થની
બધીજ ઉપલી જમીન છે. ભૂગોળ વિદ્યામાં ખડકનો અર્થ પથ્થર નથી
પણુ માટી વગેરે જે સપાટી પર જોઇએ છીએ તે છે. કોલસા ખડક છે,
કાદવ ખડક છે અને કાચી ધાતુ પણ ખડક છે.

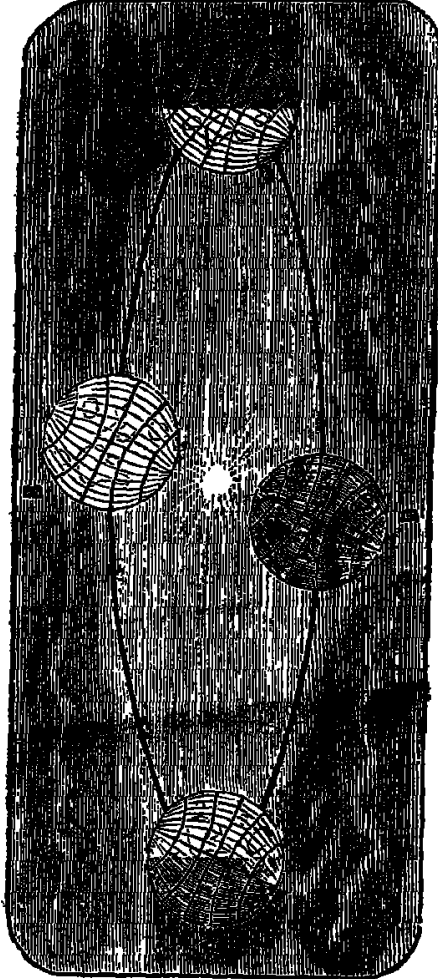
આ ખડકો શાના બનેલા છે તેની શૈધભોળ જુના કાળથી ભૂસ્તરશાસ્ત્રીઓ દરતા આવ્યા છે. ખડકમાં માલમ પડતા પદાર્થોમાં સિલિકા, ચાક અને મેગ્નેશિયા મુખ્ય છે. વળી તેમાં જુદી જુદી કાચી ધાતુ રહેલી છે. એ ખડકો સીધા સમાન્તર પડવાળા અને સમાન્તર પડવાળા નહિ એવા છે. સમાન્તર પડવાળા ખડકો પાણીની મદદથી બનેલા છે. નદીઓ, ઝરણો, મોળાં વગેરે પદાર્થોને સમુદ્ર કે સરોવરને તળીએ પાથરે છે અને તે કાળે કરીને દબાણને લીધે કઠણ ખડક બની જાય છે. રેતીનો પત્થર અને માટી આ જાતના ખડક છે. આમાં પાછા વિભાજો છે. કેટલાક વનસ્પતિજ, અને કેટલાક ઇન્દ્રિયજનિત કહેવાય છે. જેમાં વનસ્પતિ (કાચલા) માલમ પડે છે તે વનસ્પતિજ કહેવાય છે. જેમાં ફરીઆના પ્રાણીઓનાં અવશેષ માલમ પડે છે તે ઇન્દ્રિયજનિત કહેવાય છે. ચાકના ખડકો ઇન્દ્રિયજનિત કહેવાય છે. એ પડવાળા ખડકો કેટલીક વખત પૃથ્વીની ગરમીથી અથવા દબાણથી પોતાનું રૂપ બદલી નાખે છે. સ્લેટ પડવાળો ખડક આવી રીતનો માટીનો બનેલો છે. આરસપહાણ એ પડવાળા ખડકનું રૂપાંતર છે.

બીજી જાતના ખડકોનાં પડ સમાન્તર નથી પણ ગમે તેમ ગોઠવાયલાં નજરે પડે છે. તેઓ અગ્નિને લીધે પૃથ્વીના પડના મધ્ય ભાગમાંથી પ્રવાહીરૂપે નીકળી અથવા અગ્નિથી બનેલા છે તેથી તેઓ અગ્નિજનિત, આગનેય અથવા આગીઆ કહેવાય છે. લાવાના ખડકો આ જાતના છે. હિંદુસ્તાનના પશ્ચિમઘાટ અને પૂર્વઘાટ આ જાતના એનાઈટ પત્થરના બનેલા છે.

આ બે જાતના ખડકોમાં અગ્નિજનિત ખડકો જુના વખતના બનેલા છે અને આ કુદરતી રીતે નીચે હોવા જોઈ એ અને પડવાળા ખડકો ઉપર હોવા જોઈએ, પણ કેટલીક વખતે પડવાળા ખડકોમાંથી અગ્નિજનિત ખડકો બહાર નીકળી આવેલા હોય છે.

ઋતુઓ—પૃથ્વી સૂર્યની આસપાસ એક વર્ષમાં ફરી રહે છે અને તેમાં પોતાની ધરી એકજ દિશા તરફ એટલે ધ્રુવ તરફ રાખી

ફરે છે. વળી પૃથ્વીની ધરી અને ક્રાંતિવૃત્તની સપાટી વચ્ચે ૬૬ ફી

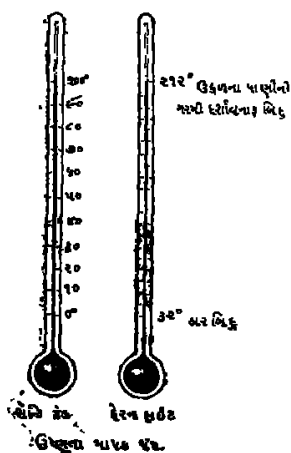

અંશનો ખુલ્લો થાય છે. એથી કોષ વખતે ધરી સૂર્યની તરફ નમેલી હોય છે અને કોષ વખતે સૂર્યથી વિરુદ્ધ દિશામાં નમેલી હોય છે. આ કારણથી પૃથ્વીના જીવો જીવો બાજો ઉપર ઋતુઓમાં અને દિવસની લાંબાઈમાં ફેર પડે છે. પૃથ્વીના માર્ગમાં મેષ, કર્ક, તુલા અને મકર એ ચાર મુખ્ય બિંદુઓ છે. મેષ અને તુલા બિંદુ પર પૃથ્વી ૨૧ મી માર્ચ અને ૨૩ મી સપ્ટેમ્બરે હોય છે. એ બે બિંદુઓ આગળ વિષુવવૃત્ત અને ક્રાંતિવૃત્ત એક બીજાને છેદે છે. એ બે બિંદુઓ ઉપર પૃથ્વી હોય છે ત્યારે સૂર્ય શુદ્ધ પૂર્વમાં ઉગે છે અને પશ્ચિમમાં આથમે છે અને આખી પૃથ્વી પર દિવસ અને રાત સરખાં હોય છે. મેષ બિંદુ પર આવ્યા પછી સૂર્ય ઉત્તરમાં કર્ક બિંદુ પર જાય છે. તે દિવસે એટલે તા. ૨૨ મી જુને દિવસ ઉત્તર ગોળાર્ધમાં લાંબામાં

લાંબો અને દક્ષિણ ગોળાર્ધમાં ટુંકામાં ટુંકો દિવસ હોય છે. ઉત્તર ગોળાર્ધમાં તે વખતે ઉનાળો અને દક્ષિણ ગોળાર્ધમાં શિયાળો

હોય છે. કર્કબિંદુ ઉપરથી સૂર્ય તા. ૨૩ મી સપ્ટેમ્બરે તુલા બિંદુ પર આવે છે તે વખતે પાછો બંને ગોળાર્ધમાં દહાડો ને રાત સરખાં હોય છે. તુલા બિંદુ પરથી મકર બિંદુ પર સૂર્ય તા. ૨૨ મી ડીસેમ્બરે આવે છે તે વખતે ઉત્તર ગોળાર્ધમાં દહાડો ટુંકામાં ટુંકો અને રાત લાંબામાં લાંબી હોય છે. દક્ષિણ ગોળાર્ધમાં એથી ઉલટુંજ હોય છે એટલે ત્યાં દિવસ લાંબામાં લાંબો અને રાત ટુંકામાં ટુંકી હોય છે અને તે વખતે ત્યાં ઉનાળો અને આપણા ઉત્તર ગોળાર્ધમાં શિયાળો હોય છે. મકર-બિંદુ અથવા રાશિમાં આવ્યા પછી સૂર્ય ઉત્તર તરફ વળે છે અને પાછો એકવીસમી માર્ચે મેષ બિંદુ પર આવે છે અને તે વખતે રાત અને દિવસ આખી પૃથ્વી પર સરખાં થાય છે. (મેષ અને તુલા બિંદુ વિષુવ બિંદુ પણ કહેવાય છે.)

જ્વાનું ઉષ્ણતામાન:—સૂર્યનાં કિરણોનો એવો નિયમ છે કે સીધાં પડે છે ત્યારે ગરમી વધારે હોય છે અને ત્રાંસા પડે છે ત્યારે

ગરમી ઓછી હોય છે. આ કારણને લીધે સૂર્ય બ્યારે મધ્યાહ્ને માથે હોય છે ત્યારે ગરમી વધારે અને સવારે ને સાંજે ગરમી ઓછી હોય છે. વળી શિયાળામાં કિરણ વાંકાં પડે છે અને ઉનાળામાં સીધાં પડે છે. વાતાવરણનું ઉષ્ણતામાન સવારમાં અને શિયાળામાં ઓછું અને બપોરે તેમજ ઉનાળામાં વધારે હોય છે. એ ઉષ્ણતામાન માપવાને માટે ઉષ્ણતા માપક યંત્ર હોય છે જેને થર્મોમિટર કહે છે. એ થર્મોમિટર કાચની નળીનું બનેલું હોય છે. નળીને એક છેડે ગોળાકાર ભાગ હોય છે

તેમાં પારો હોય છે અને બીજો છેડો ખુલ્લો હોય છે તેમાં ઉકળતા પાણીની ગરમીમાં પારો કેટલો ઉંચો ચઢે છે તે માપ્યા પછી તે ભાગ બંધ કરી દેવામાં આવે છે. ગરમીને લીધે પારો ચઢે છે અને ઠંડીને લીધે

તેમાંનો પારો ઉતરે છે. એ નળી ઉના ઉઠળતા પાણીમાં મૂકી પારો ક્યાં સુધી ચઢે છે તે નિશાની કરી લેવામાં આવે છે અને તેજ નળીને બર-૫માં મૂકી ક્યાં સુધી પારો નીચે ઉતરે છે તેની નિશાની કરવામાં આવે છે. એ બે બિંદુ વચ્ચેના અંતરના જુદા જુદા દેશોએ જુદા જુદા ભાગ કરેલા છે. ઈઝ્લાંડમાં ફેરનહાઈટ થરમોમિટર વપરાય છે અને તેના ઉઠળતા પાણીની અરમી બતાવનાર બિંદુ પર ૨૧૨° અંશ અને બરફની ઠંડી બતાવનારા બિંદુ પર ૩૨° અંશ લખેલા હોય છે. એટલે એ ઠાર બિંદુ અને ઉઠળતા પાણીના બિંદુ વચ્ચેના અંતરના ૧૮૦ ભાગ કરેલા હોય છે. હિંદુસ્તાનમાં જે હવાનું ઉષ્ણતા માન વાંચીએ છીએ કે તે ફેરનહાઈટ થરમોમિટર પ્રમાણે છે. કાકટરો જે તાવ માપે છે તે માપણી પણ ફેરનહાઈટ થરમોમિટર પ્રમાણે છે. જર્મની અને ફ્રાંસમાં ઠાર-બિંદુ અને ઉઠળતા પાણીનું બિંદુ એ બેની વચ્ચેના અંતરના ૧૦૦ ભાગ કરેલા હોય છે અને તેથી તે થરમોમિટરને સેન્ટીગ્રેડ કહે છે. એમાં ઠારબિંદુ સુન્ય અંશ પર અને ઉઠળતા પાણીનું બિંદુ ૧૦૦ અંશ પર હોય છે.

દક્ષિણ અમેરિકા.

	ક્ષેત્રફળ	વસ્તી
કોલોમ્બિઆ	૪,૪૦,૦૦૦	૫૮,૫૫,૦૭૭
ઈકવેડોર	૧,૧૬,૦૦૦	૧૩,૨૩,૫૬૦
પેરુ	૭,૨૨,૦૦૦	૪૫,૦૦,૦૦૦
ચિલિ	૨,૮૯,૮૨૯	૩૭,૫૪,૭૨૩
આર્જેન્ટિના	૧૧,૫૩,૧૧૯	૮૬,૯૮,૫૧૬
યુરાગ્વે	૭૨,૧૫૩	૧૪,૬૪,૯૫૩
પારાગ્વે	૭૫,૬૭૩	૧૦,૦૦,૦૦૦
બોલિવિઆ	૫,૧૪,૦૦૦	૨૮,૮૯,૦૦૦
બ્રાઝિલ	૩૨,૭૫,૫૧૦	૩,૦૬,૪૫,૨૬૬

	ક્ષેત્રફળ.	વસ્તી.
બ્રિટિશ ગિઆના	૮૯,૪૮૦	૨,૬૭,૬૬૧
હમ્બ "	૪૬,૦૦૦	૧,૧૩,૧૮૧
ફ્રેન્ચ "	૩૨,૦૦૦	૪૯,૦૦૦
વેનેઝુએલા	૩,૬૮,૫૯૪	૨૪,૧૧,૯૫૨

આફ્રિકા खंड.

મોરોક્કો	૨,૩૧,૫૦૦	૬૦,૦૦,૦૦૦
અલ્જીરિયા	૨,૨૨,૧૮૦	૫૮,૦૦,૯૭૪
ટ્યુનિસ	૫૦,૦૦૦	૨૦,૬૦,૦૦૦
ટ્રિપોલિ	૪,૦૬,૦૦૦	૧૦,૦૦,૦૦૦
ઈજિપ્ટ	૩,૫૦,૦૦૦	૧,૨૭,૫૦,૬૧૮
એંગ્લો ઇન્ડિયન સુદાન	૧૦,૧૪,૪૦૦	૩૪,૦૦,૦૦૦
ગેબ્રિયેલ સંસ્થાન અને રક્ષણ હેઠળનો મુલક	૪,૧૩૪	૨,૪૮,૦૦૦
સીએરાલીઓન અને રક્ષણ હેઠળનો મુલક	૩૧,૦૦૦	૧૪,૦૩,૧૩૨
સુવર્ણઆરો આશાંતી અને રક્ષણ હેઠળનો મુલક	૮૦,૦૦૦	૨૦,૨૬,૭૫૦
નાઇજીરિયા અને રક્ષણ હેઠળનો મુલક	૩,૩૨,૦૦૦	૧,૬૨,૫૦,૦૦૦
સેનીગાલ	૭૪,૧૧૨	૧૨,૨૫,૫૨૩
ફ્રેન્ચ સુદાન	૬,૧૭,૬૦૦	૨૪,૭૪,૫૮૬
ફ્રેન્ચગિની	૬૫,૨૧૮	૧૮,૭૫,૬૬૬
હાથીલાંત આરો	૧,૨૧,૬૭૬	૧૪,૫૫,૬૮૦
ડોહોમી	૪૨,૪૬૦	૮,૪૨,૨૪૩
કેપવર્ડ ટાપુ	૧,૪૮૦	૧,૪૬,૭૬૩
સેન્ટ થોમસ અને પ્રીન્સેપ ટાપુ	૩૬૦	૫૮,૬૦૭

	ક્ષેત્રફળ.	વસ્તી.
પોર્ટુગીઝગિની	૧૩,૯૪૦	૨,૮૯,૦૦૦
ટાંગોલેન્ડ	૩૩,૭૦૦	૧૦,૩૨,૧૨૫
કેમરૂન	૧,૯૧,૧૩૦	૨૫,૪૦,૦૦૦
લાઇબેરિઆ	૪૦,૦૦૦	૧૫,૦૦,૦૦૦
સ્પેનિશગિની	૯,૪૭૦	૨,૦૦,૦૦૦
ફરનાનડોપો વગેરે ટાપુઓ	૮૧૪	૨૮,૮૪૪
ફ્રેંચકેપેટારીઅલઆફ્રિકા અથવા		
ફ્રેંચકેગો	૯,૮૨,૦૪૯	૬૩,૭૦,૦૦૦
કેંગો	૯,૦૯,૬૫૪	૧,૧૧,૦૦,૦૦૦
અંગોલા	૪,૮૪,૮૦૦	૪૧,૧૯,૦૦૦
નેઝરૂઅલ આફ્રિકા	૩,૨૨,૪૦૦	૨,૩૭,૦૦૦
કેપ ઓફ ગુડ હોપ	૨,૭૬,૯૬૬	૨૭,૮૧,૧૮૫
નાતાલ	૩૫,૨૮૪	૧૧,૯૪,૦૪૩
ટ્રાન્સવાલ	૧,૧૦,૪૫૦	૨૦,૮૫,૮૩૭
ઓરેન્જ ફ્રીસ્ટેટ	૫૦,૩૮૯	૬,૨૮,૩૬૦
બાસુટો લેન્ડ	૧૧,૭૧૬	૨,૧૯,૦૦૦
સ્વાઝી લેન્ડ	૬,૬૭૮	૧,૩૩,૫૬૮
બેશુઆના લેન્ડ	૨,૭૫,૦૦૦	૧,૫૨,૪૮૩
રોડેસીઆ	૪,૪૦,૦૦૦	૧૭,૨૮,૦૦૦
ન્યાસાલેન્ડ	૩૯,૫૭૩	૧૨,૦૦,૦૦૦
પોર્ટુગીઝ પૂર્વ આફ્રિકા	૪,૨૬,૭૧૨	૩૧,૨૦,૦૦૦
ટાંગાનિકા સંસ્થાન	૩,૬૫,૦૦૦	૭૬,૭૪,૦૦૦
કેનીઆ સંસ્થાન	૨,૪૫,૦૬૦	૨૬,૩૦,૦૦૦
યુગન્ડા	૧,૧૦,૩૦૦	૩૦,૭૧,૬૦૮
ઝાંઝીબાર અને પેમ્બા	૧,૦૨૦	૧,૯૬,૭૩૩
બ્રિટિશ સોમાલીલેન્ડ	૬૮,૦૦૦	૩,૦૦,૦૦૦

	સ્રેષ્ઠાણ.	વસ્તી.
ફ્રેચ સોમાલીલેન્ડ	૫,૭૫૦	૨૦,૮,૦૦૦
ઈટાલીઅન સોમાલીલેન્ડ	૧,૩૬,૪૩૦	૬,૫૦,૦૦૦
ધરિટ્રિઆ	૪૫,૮૦૦	૪,૦૫,૬૮૧
આબિસિનિઆ	૩,૫૦,૦૦૦	૮૦,૦૦,૦૦
એઝોર્સ	૫૨૨	૨,૪૨,૬૧૩
મડીરા	૩૧૪	૧,૬૬,૭૭૭
કેનેરીટાપુ	૩,૩૪૨	૫,૦૬,૭૧૪
એસેનશનટાપુ	૩૪	૨૫૦
હેલીના	૪૭	૪,૦૦૦
માદાગાસ્કર	૨,૨૮,૦૦૦	૩૫,૪૫,૨૬૪
કેમોરૂટાપુ	૬૫૦	૮૪,૧૧૭
રીયુનીઅન	૬૭૦	૧,૭૪,૦૦૦
ગોરિસિઆસ	૮૦૫	૩,૭૬,૦૦૦
સૈશલ	૧૫૬	૨૫,૦૦૦
આસ્ટ્રેલિઆનું સાઆબથ	૨૬,૭૪,૫૮૧	૫૪,૩૬,૭૬૪
ન્યુસાઉથવેસ્ટ	૩,૦૬,૪૩૨	૨૦,૬૬,૭૬૩
વિંટોરિઆ	૮૭,૮૮૪	૧૫,૩૧,૫૨૬
કીન્સલેન્ડ	૬૭૦,૫૦૦	૭,૫૭,૬૩૪
સાઉથ આસ્ટ્રેલિઆ	૩,૮૦,૦૭૦	૪,૬૫,૩૩૬
પશ્ચિમ આસ્ટ્રેલિઆ	૬,૭૫,૫૨૦	૩,૩૨,૨૧૩
ટાસમેનિઆ	૨૬,૨૧૫	૨,૧૩,૮૭૭
ઉપરનો મુલક	૫,૨૩,૬૨૦	૩,૮૭૦
શીડરલ ટેરીટરી	૬૪૦	૨,૫૭૨
ન્યૂઝીલેન્ડ	૧,૦૩,૫૮૧	૧૨,૧૮,૬૧૩

